

The Sharpest Lives

The sharpest lives are the deadliest to lead.

NC-18

Bir dD ortak yazımı...

30.3.2007

Bitmesi gerekiyordu..

Daha etrafında olan biteni anlayamayacak kadar küçük olduğu, alnındaki o şimşek şeklindeki yara izini aldığı günden beri içinde olduğu savaş bitmişti.. Yıllar önce, yüzlerce yaşam sonra, acı dolu lanetlerle bitmişti. Bugün aynaya baktığında, yaranın yerinde kalan boşluğun içini bu kadar acıtacağını hiç ama hiç düşünmezdi. Elinde hiçbir şey kalmamıştı, o kahrolası yara izi bile yok olup gitmişti, tıpkı lanet olası *karanlık lord* gibi, tıpkı ron, ginny, hermione gibi...

Her şey tam anlamıyla başladığında, etrafları o gün gerçekten ölüm için sarıldığında tek ayakta kalacak olanın kendisi olduğunu bilseydi şu anda yaşadığı hayatı değiştirmek için hiç düşünmeden kendini ilk ölüm yiyen asasının önüne atardı ama yapmadı.. Her sevdiği hayat için, her *sevilen* hayat için savaştı. Voldemortla savaştı, ölüm yiyenlerle, arkadaşlarıyla, kendisiyle..

..ve başardı, bitmesi gerekiyordu, ama bitmemişti. Sadece bir tanesi, tek bir büyücü, *yalnız bir tane ölüm yiyen*, o karmaşanın, o karanlığın içinde görünmez olmayı başarabilmişti. Cismi görünmüyordu ama slytherin yeşilinden keskin zehri hala akmaya devam ediyordu..

Voldemort ölmüştü, ölüm yiyenlerin nerdeyse hepsi ölmüştü, sağ kalanlar acımasız cezalar çekmiş ve hala çekenler artık insanlıktan çıkmış halde karanlık zindanların bir köşesinde titriyor olmalıydı. Bütün bunlar olurken o başarmıştı, bu şeytanca olmasına rağmen yine de büyük bir başarıydı çünkü bütün asaların onun yüzüne dikildiği bir anda bile kaçmayı başarmıştı ve hala devam ediyordu. Draco Malfoy hala bir ölüm yiyendi ve hala inandığı şey için can almaya devam ediyordu. Yaşayan çocuk, adam, Harry Potter'ın savaşının bitmesine izin vermeye de hiç ama hiç niyeti yoktu..

Her şeyini kaybetmiş ama hala tek bir şey için, onu bulabilmek, durdurabilmek, ödetebilmek, *bir şey yapabilmek* için elinde olmayanı bile harcamaktan çekinmeyecek bir genç adam, Harry Potter, şimdi sadece onun olan Grimmauld'un zindanlarına giden merdivenlerinden inerken taş duvarların soğuğu onu bir gıdım bile titretmiyor, zümrüt gözleri önünü görmek için ışığa ihtiyaç duymuyor, son basamağı da inerek sola döner ve en sondaki tek dolu hücrenin kapısına ilerler...

Soundtrack - My Chemical Romance – The Sharpest Lives

*Give me a shot to remember and you can take all the pain away from me
A kiss and I will surrender, the sharpest lives are the deadliest to lead
A light to burn all the empires, so bright the sun is ashamed to rise and be
In love with all of these vampires, so you can leave like the sane abandoned me..*

demir kapılar karanlığı inleyen bir sesle açılırken taş duvarların birleştiği köşelerden birinde, kuzgun siyahı saçlarının tozlu parıltısı görülen bir genç kadın, en güçlü ölüm yiyenlerden biri, ama şimdi *bir esir*, pansy parkinson, kendine çektiği dizlerine dayadığı başını kaldırır yavaşça, ona doğru gelen hızlı adımlar artık onu korkutmuyorken pansy arkasındaki duvara tutunarak doğrulmaya çalışır ama o anda saçlarını sertçe kavrayıp onu yukarı çeken ellerin sahibi genç kadının kulağına eğilmiştir, sorar "bugün konuşacaksın parkinson-"

"draco'nun nerede olduğunu bilmiyorum-"

pansynin lafı saçlarından başlayıp bütün bedeninin soğuk duvara çarpılmasıyla kesilir, az önce aldığı cevaptan nefret etmiş olan harry, şimdi onu kendi bedeniyle sert taşların arasına sıkıştırmış, hiç acımadan, canını yakmaya çalışarak tekrar sorar

"malfoy'un nerede olduğunu bilmiyorsan o gün onun o kahrolası asasıyla ne yaptığını nasıl açıklıyorsun?"

acıdan çok, garip bir zevk alıyormuş gibi bir gülüşle pansy cevaplar
“kahrolası bulanığın tekini benim öldürdüğümü neden kabul etmiyorsun potter?”
harry elindeki saçları sertçe çekerek genç kadının boynunu acı veren bir pozisyona getirmiş, ona dikilen yeşil gözlere bakıyordu
“her hücren o gün malfoyun seninle olduğunu bağıyor-“
“o kadar iyi bir legilimens değils-“
“legilimens.”
pansy beyninin patlayacağını hissederek haykırırken harry genç kadını sadece okumuyor, adeta aklıyla yok ediyor, işkence çektiriyordur, ama hiçbir şey göremiyordur, malfoyun izi vardır ama her şey o kadar siliktir ki harry'nin midesi bulanırken siyah saçlar çekilmekten kökleri zorlanmaya başlamıştır, harry tekrar konuşur
“konuş parkinson.”
pansy beynine binlerce iğne batıp çıkıyorken bağırır
“HAYIR!”
harry dişlerini sıkarak pansyi tuttuğu gibi yere fırlatırken genç kadın hem saçının çekilmesinden, hem de beyninin dört bir yandan acımasızca sıkılmaya çalışmasından kurtulmuş, betonun darbesi adeta tüy gibi gelirken inleyerek yerde kıvrılır ve ağlamanın eşliğinden kendini döndürmeye çalışırken demir kapılar kapanır, taş duvarlarda yankılanan ve gittikçe uzaklaşan ayak sesleri duyulur...

Harry üst kattaki boş yatak odalarından birinde, sabahın erken saatlerinin alacakaranlığında oturmuş, iki haftadır her sabahın köründe yaptığı gibi pansyi konuşurmaya çalışmış ama tek bir cevap bile alamamış bir şekilde oturuyordu. gözleri boşluğu izlerken sağ eliyle sol yüzük parmağındaki yüzüğü çeviriyordu.. Bir evlilik yüzüğü bir insanı ne kadar mutsuz edebilirse bu da aynı şekilde harry'e işkence ediyordu ama genç adam en iyi iki arkadaşından geriye kalan tek şeyi, ron'un hermioneyle olan evliliğinin yüzüğünü sol parmağında taşıırken neden burada olduğunu, neden böyle olduğunu unutmamaya çalışıyordu...

---

4 senedir bu koşuşturma sürüp gidiyordu, savaş bittiğinde 25 yaşında olan harry şimdi otuzuna merdiven dayamış ama şu an en son düşündüğü şey yaşı ve bu yaştaki yalnızlığı aklından çıkmayan tek şey malfoydur. Herkesin düşündüğü gibi intikam dolu bir saplantı değildir harry'ninki ama ne olduğu açıkça da söylenemezdir. Nasıl savaştan önce voldemort'un adının anılması kabus gibi bir şeyken şimdi harry'nin malfoyu bulmak istemesi de bunun gibi bir şeydir..

hatta, tam anlamıyla aynı şeydir..

Soundtrack - Evanescence - Haunted

*When all this time I've been so hollow inside , I know you're still there
Watching me, wanting me
I can feel you pull me down
Fearing you , loathing you
I won't let you pull me down
Hunting you, I can smell you—alive
Your heart pounding in my head*

---

4 sene önce...

Sondu artık, harry'nin bu malikaneye attığı adım her şeyi bitiren adım olacaktı. Genç adam emin adımlarla ilerledi, içine girdiği karanlık ev onu o kadar bekliyordu ki neredeyse kapıları itmesine bile gerek kalmayacaktı, ama harry korkmuyordu, korkacak ne kalmıştı? herkesi, her şeyi zaten kaybetmişti, kendi ölümünden mi korkacaktı? hayır, harry o korkuyu kehaneti ilk öğrendiğinde içinden atmayı, nasıl olduysa başarmıştı. Şimdi her şeyin onun hayatına, voldemort'un ruhunun son ve yedinci parçasının hayatına bağlı olması olmuşları ya da olacakları değiştirmeyecekti, en azından harry voldemort'un varlığının yayıldığı odaya girerken öyle düşünüyordu...

“Avada Kedav-“
“Expelliarmus!”

Harry bütün gücüyle voldemortu geri püskürtmeye çalışırken siyah cüppeli figür neredeyse normal bir insan bedeninde, yüzündeki şeytani gülümsemeyle gücünü bilerek geri çekiyordur, harryle oynuyordur..

harry kendini olabildiğince zorlarken voldemort kaşını kaldırarak lanetini zavallı potterın üzerine biraz daha salarken harry haykırarak bütün gücünü hiç düşünmeden kullanıyordu, nasılsa ölecektir değil mi-

“MALFOY!?”

voldemort bunu duyduğunda ölümcül bir keyifle gülümserken elini geriye uzatır

“yaklaş, genç malfoy..”

draco hiç itiraz etmeden yavaşça adım atmaya devam ederken harry’nin kontrolünü kaybetmesine çok az kalmıştır, şu anda bile nasıl dayandığını bilmiyordu-kahrolası, o kadar ölüm yiyenin arasından malfoy burada ne yapıyordu?!

“GERİ ÇEKİL!”

voldemort bu gereksiz haykırışı duyduğunda sertçe harrye döner

“potter, burada kimin sözünün geçtiğini unutmaya başlamışsın..”

voldemort hiç zorluk çekmeden harryi lanetiyle bir adım daha geriletirken genç adam dişlerini sıkarak hala dik durmaya çalışıyor, başarıyor ve başardığının farkına bile varacak akıl kabiliyeti kalmamış, işe yaramayacağını bilse de tekrar bağırır

“MALFOY! GERİ ÇEKİL-KAHROLASI!”

Harry’nin gücü o anda hiç beklenmeyen bir şekilde voldemorta geri saldırırken karanlık lord öfkeyle bütün dikkatini yanındaki sarışından çekip harrye yöneltir ve esasının ucundaki parlak yeşil ışık hala işini bitirememiş ama gücünden de bir şey kaybetmemiş, parlamaya devam ederken voldemort ondan çıkması beklenmeyecek kadar derin ve korkunç bir sesle konuşur

“pişman olacaksın potter..”

harry sığıdığı dişlerinin arasından hırıldar

“sen de öyle...”

voldemort korkunç bir sırıtıyla harrye bakar, sonra nefret dolu kahkahası bütün malikaneyi inletirken harry voldemortun yanındaki dracoya bakar, imperius altında olmalıdır ama değildir, harry görebiliyordu, hissedebiliyordu, değildir-

harry o anda hızla arkasındaki duvara çarparken esas elinden uçup bir köşeye savrulmuştur, voldemort az önce ölüm lanetinin çıktığı esasını şimdi iki elinin ince parmakları arasında tutuyorken harry yerde, yutkunarak ona bakar, karanlık lord genç adama eğilmiş, başını yana eğerek fısıldar “fikrimi değiştirdim..”

harry yerden kalkmaya çalışırken voldemort doğrulup ona şöyle bir bakar, sonra arkasını dönüp hala onu bekleyen malfoya bakar ve iki elini de iki ayrı genç adama kaldırdığında konuşmasına bile gerek kalmadan, koyu yeşil bir bulutla büyüyen güçlü bir lanet potter ve malfoyu odanın iki ayrı ucuna savurur...

---

harry ne kadar olduğunu bilmediği bir zamandan sonra gözlerini açtığında hala o karanlık odada, en son düştüğünden beri kalkamadığı betonun üzerindedir.. Genç adam bütün kemikleri sızlayarak yerinden kalkarken önce yere yığılmış boş siyah cüppeyi sonra da büyük odanın karşı duvarına dayanmış, onu izleyen malfoyu gördüğünde gözleri büyür..

lanet olası, voldemort’un esasını tutuyordu..

---

harry bir an hızla etrafına bakıp esasının nereye düştüğünü anlamaya çalışırken malfoyun sesini duyar

“uğraşma potter..”

harry ona döndüğünde malfoy potter’ın iki parçaya ayrılmış esasını elinde tutuyordu

“..çok geç..”

harry asası bir lanet savurup dracoyu dayandığı duvarın içinden adeta karşıya geçirirken malfoy dişlerini sıkarak sırttır ve elindeki karanlık asayı kaldırarak usul bir *cruico* mırıldanır, harry hayatındaki en büyük acıyla yere yığılırken malfoy onun ikiye bükülmüş, kıvranan bedeninin yanına gelir

“sakın beni bulmaya çalışma potter-“

“seni öldürecekim malfoy..”

malfoy elindeki asayı hafifçe hareket ettirdiğinde harry tekrar acıyla yattığı yerde iki büklüm olur, malfoy diz çökerek onunla göz göze gelir

“beni öldürürsen her şey başa sarar potter... ikimizden biri ölürse voldemort tekrar hayata döner, anladın mı? voldemort olarak bile değil, sen ya da ben olarak.. o yüzden o beş para etmez aklınla biraz olsun düşünebiliyorsan beni rahat bırak, savaşın bittiğini söyle ve hayatına devam et-“

harry acısını ezip geçer ve tek eliyle malfoyun yakasına yapışıp kendine çeker

“ne saçmalıyorsun malfoy?”

malfoyun eli harrynin onu kendine çeken yumruğunu sıkıca kavramış, gri gözleri potter’ın hiçbir şeyden haberi olmayan gözlerine bakarken, harry sadece *bilmek istiyordur...*

Harry öğrenmiştir, o gün, malfoy’u kanlı canlı görebildiği o son günde her şeyi öğrenmiştir.. Gerizekalının voldemort’la nasıl bir anlaşma yaptığını, nasıl bütün o karanlık ruhun ikisi arasında paylaşıldığını, ikisinden biri diğerini öldürecek kadar *aptal* olduğunda nasıl lord’un hayatta kalan bedende tekrar dünyaya döneceğini öğrenmiştir..

İşte bütün bunları bilerek 4 sene boyunca malfoyu aramıştır, tek başına, hiçbir şeyi düşünmeden sadece onu aramıştır.. bulduğunda ne yapacağını bilmiyordur ama *bulması gerekiyordur..*

---

harry, saatler sonra elindeki bir tepsiyle pansynin hücrelerinden girer ve tepsiyi yerde yatan genç kadının önüne öylece bırakır, pansy gözleri kapalı, burnuna gelen yemek kokusuyla kaşlarını çatar ve gözlerini açarak önce tepsiyi, sonra da ayakta onu izleyen harry’i gördüğünde gözlerini genç adamdan ayırmadan yavaşça doğrulmaya çalışır

“ne zaman öldüreceksin beni?”

“öldürmeyecekim ama cinlerin getirdiklerini yemezsen kendin ölüp gideceksin..”

pansy dizlerinin üzerinde doğrulmuş, harrynin gözlerinin içine bakarken önündeki tepsiyi ona iter

“senin yaptığın işkenceler beni öldürmediyse açlık hiç öldürmez.. istemiyorum..”

harry pansye doğru yaklaşır tepsiyi ayağıyla tekrar ona iter

“ölecek kadar şanslı değilsin parkinson...”

pansy bir şey söylemeden bir an daha harryye bakar, sonra önündeki tepsiye uzanıp büyük bardaktayı suyu alır ve korkunç bir susuzlukla içmeye başlarken harry yanındaki duvara ilerleyip yere oturur ve sırtını soğuk taşlara yaslayarak pansynin açlığını doyurmasını izler...

---

pansy titreyen elleriyle tuttuğu ekmeği ısırırken yorgun vücudunun aksine öfkeli gözleri harryi izliyordur

“malfoyu bulunca ne yapacaksın potter, öldürecek misin?”

harry pansye bakıyorken alayla gülümser

“yemeğini ye pansy..”

“esirin olabilirim ama çocuğun değilim, bana cevap ver..”

harry’nin gülümsemesi bir anda derin bir öfkeye dönüşürken pansy bunu farketmiş, sırtır

“ikiniz de aynısınız.. yoksa üçünüz mü demeliyim?”

“kes sesini ve karnını doyur.. boş mideyle lanet yemek istemezsin..”

pansy önündeki tepsiyi elinin tersiyle savururken harry dişlerini sıkarak ona bakıyordur, pansy genç adamın daha ne kadar ileri gideceğini görmek için beklerken harry yutkunarak dizinin üzerindeki sol elini yumruk yapar, pansy acıyla inleyerek karnını tutarken harry yumruk yaptığı elini dudaklarına basıtırır, pansy dişlerini sıkmış, gözleri dolarak harryye bakar

“bunu hanginiz yapıyor!? sen mi, o mu!?”

“kes sesini parkinson! sen bana sadece malfoyun nerede olduğunu söyle-

“BİLMİYORUM KAHROLASI! BİLMİYORUM! SEN OLSAN BANA NEREDE OLDUĞUNU SÖYLEYİP SONRA ORTALIĞA BIRAKIR MIYDIN!? APTAL MISIN SEN POTTER!? MALFOYU BULAMAYACAĞIN!”

harry yerinden fırladığı gibi pansynin boğazına yapışır

“sesinin tonuna dikkat et pansy”

pansy şu an zaten herhangi bir ses çıkaramıyorken elleri boğazını sarmış güçlü elleri tutuyor ama on güçsüz parmak harrynin öfkeyle sıkılmış elinin üzerinde komik bir süs gibi duruyordur, harry diğer eliyle genç kadının saçlarını yüzünden çeker ve başının arkasından tutarken pansy dehşetle karşısında duran korkunç adamı izliyordur, nefes almak için ağzını açarken harry sırtır ve pansynin boynunu sertçe bırakıp ayağa kalkarken, pansy boğazını tutarak çatallaşmış bir sesle konuşur

“ikiniz de birbirinizden betersiniz, bir araya geldiğinizde biri ölecek, bunu ben bile görebiliyorum!”
“kimseyi korumaya çalışma, hele *beni*, asla pansy, anladın mı? asla! ne istiyorsam onu bana verene kadar sana işkence etmeye devam edeceğim, içimdeki bana yardım ediyorsa da reddetmiyorum, malfoyu bulacağım, bunu kafana sok!”
pansy büyük bir acımayla karşısında kendini yavaş yavaş kaybeden adama bakar
“onun istediğini yapıyorsun..”
harry elini göğsüne vurur
“*Kendi* istediğimi yapıyorum! ben o değilim! hiç olmadım, olmayacağım da.. ve o lanet olasıca malfoy kendini kontrol edemediği için etraftaki masumların ölmesine de göz yummayacağım, bunun için senin dayanılmaz acılar çekmen gerekiyorsa inan bana, hiç sorun değil..”
pansy daha önceki acısı dinmeden nereden geldiği belli olmayan bir güçle arkasındaki duvara yapışırken harry eli hala ona uzanmış, konuşur
“bir dahaki gelişimde söyleyecek bir şeylerin olursa iyi olur parkinson..”
genç adam elini indirip hücreden çıkar ve demir kapılar arkasından kapanırken pansy artık dayanamıyordur, acıyla kendini bırakarak yavaşça yere yığılır...

---

harry gecenin bilinmedik bir saatinde, istisnasız her gece olduğu gibi yine uykusuz yatağında dönerken bir an sonra gözleri hızla açılır ve genç adam yatakta hızla arkasını dönerek pencerenin önünde duran adamı gördüğünde yutkunarak doğrulur..

Soundtrack - Audiovent – Beautiful Addiction

Broken, jaded..

Still I need more of you inside

The pain you deal just kills me better

The pain is all that keeps me alive

You don't need your words to sound like this

I am the hell that saved you

“bunu nasıl yaptığını bilmiyorum malfoy, defol git aklımdan!”
sarışın genç adam sakindir, başını iki yana sallar
“gidemem, nasıl geldiğimi bile bilmiyorum.. bitene kadar dayanman gerekiyor..”
“nerdesin?”
malfoy kaşlarını kaldırarak gülümser
“her seferinde bunu sormaktan sıkılmadın mı potter?”
“hayır sıkılmadım, nerdesin?”
malfoy odanın içinde dolaşırken harryi savuşturmak için elini sallar
“uzaktayım, bilmiyorum.. bir yerlerdeyim harry.. bırak öyle kalsın..”
harry örtüleri iterek yataktan kalkar ve malfoya ilerlerken sarışın adam elini kaldırır
“orda kal..”
harry söz dinleyerek bir adım daha atmazken sorar
“ya bir gün yanlışlıkla ölürsen ne olacak-“
“birbirimizi öldürmekten iyidir-“
“o kadar aptal değiliz-“
“OLABİLİRİZ! olabiliriz potter, anlamıyorsun.. kontrol edilemez bir şey bu.. senin o zavallı pansye yaptığın şeylerin bin katını yaşıyorum ben, her gün büyük bir nefretle yaşıyorum ve neden, kimden nefret ettiğimi bile bilmiyorum-“
harry dişlerini sıkarak malfoya bir adım atar ama görünmez bir şeye çarparken bağırır
“neler olduğunu anlamadığın için mi her gün bir masumun canını alıyorsun kahrolası!?”
“gelip seni öldürmekten iyidir!”
harry sinirle güler
“aptalsın malfoy.. boş kafanın tekisin.. geri dön, bir yolu olmalı, birilerinin canını almadan, bir şeyleri mahvetmeden geri döndürmenin bir yolu olmalı diyorum ama sen kaçırıyorsun! nereye kadar kaçacaksın!? kendini, *beni* daha ne kadar koruyacaksınız?! hiçbir şey denemeden geberip gitmeyi mi bekliyorsunuz!?”
malfoy sessizce başını iki yana sallarken mırıldanır
“bir yolu yok harry ve pansy de bir şey bilmiyor, rahat bırak onu..”

“biliyor, sadece hatırlaması için zaman gerek-“
“ve biraz daha işkence, değil mi? kendi karanlığını ondan çıkarıyorsun harry-“
“senin gibi her gün birini öldürmekten iyidir!”
malfoy cevap vermezken harry ellerini saçlarından geçirerek arkasını döner ve pencereden dışardaki karanlığı izlerken bir an sonra omzunda hissettiği elle irkilerek arkasını döner, malfoy onun omzundaki eline bakarken harry dehşetle ona bakar
“burada mısınız?”
malfoy başını iki yana sallarken harry onun elini tutar ama buz gibi bir boşluk hissederken malfoy hızla geri çekilir
“ben bir şey yapmadım-“
“daha önce dokunamıyordun nerden çıktı bu!?”
“ne bileyim potter! doğru düzgün uyuyabilseydin bunların hiçbiri olmayacaktı!”
“uykusuzluğum benim suçum mu!?”
ikisi de saçma sapan şeyleri birbirlerine bağırırken bir an sonra sakinleşirler, malfoy dudaklarını kemirerek etrafına bakar
“ne zaman biteceğini bilmiyorum-HEY!”
harry büyü yapmak için kaldırdığı elini indirirken malfoy hızla yürüyerek genç adamın suratına bir yumruk patlatır ama harry bir tokattan fazlasını hissetmezken malfoy aldırımıyordur, bağırır
“bana lanet atmaya çalışarak ne yapmayı planlıyorsun beyinsiz herif?!”
“o lanetin gücünün yarısını bile hissetmedin-“
“HİSSEDEBİLİRDİM!”
harry eliyle çenesini sıvazlarken malfoy onun elini yüzünden iter
“kafanda saçma sapan planlar kurma! ikimiz de uyandığımızda bunların hiçbiri olmamış gibi olacak..yokum ben! burada değilim!”
harry başını sallarken malfoy iç çekerek yatağın ucuna oturur ve lanet olası kabusun bitmesini beklerken harry duvara dayanmış, onu izliyordur, bir an sonra malfoy yerinden kalkarken harry de duvardan çekilir
“gidiyor musun?”
malfoy bir şey söylemeden harrye ilerler ve genç adamı ensesinden tuttuğu gibi dudaklarına yapışırken harry inleyerek o soğukluğun arkasından *dracoyu* hissetmeye çalışırken elleri sarı saçlara girmiş, ağzını açarken iksinin tadları aslında birbirine çok uzaktır, harry malfoyun başını biraz daha kendine çekerken malfoy da kendini ona dayamıştır, ikisi de gerçekten dokunamamanın nefretiyile birbirilerini öperken malfoy ayrılır ve bir adım gerilerken harry nefes nefese mırıldanır
“kaçma..”
malfoy hiçbir şey söylemeden ortadan kaybolurken harry’nin gözleri başka bir uykudan tekrar açılır ve o anda kendini tekrar yatağında bulurken derin bir nefes alarak boş tavanı izler...

---

harry saatin kaç olduğuna aldırmadan yataktan kalkar, üzerine bir tişört geçirip odadan çıkar ve merdivenleri hızla inerek zindanlara girerken pansynin hücresinin kapısını açar, genç kadın yerde son bıraktığı gibi yatıyor, muhtemelen her yanı ağrıyarak zorla kendini uyutmaya çalışırken harry ona ilerler, eğilip genç kadını kucakladığı gibi yerden kaldırırken pansy irkilerek gözlerini açar ve harrynin kucagında hücreden çıktığını gördüğünde genç adamı itmeye çalışır
“ne var!?! ne yapıyorsun!?! bırak beni potter!”
harry dişlerini sıkarak pansyi düşmemesi için daha sıkı tutarken merdivenlerden bir üst kata çıktığında artık cisimlenebiliyordur, hiç düşünmeden bir yatak odasına cisimlenirken pansy korkuyla harry’nin tişörtüne tutunmuş, neden burada olduklarını bilmiyor, genç adama bakar
“ne yapıyorsun?”
harry pansyi yatağa bırakırken genç kadın sırtının yumuşak bir şeye değmesiyle derin bir nefes alır, harry onun gözlerini kapatmasıyla genç kadının saçlarını yüzünden çeker ve mırıldanır
“episkey..”
pansy’nin bütün gerginliği giderken genç kadın acıları azalmış, gözlerini açar ve ona bakan harryle göz göze geldiğinde iç çeker
“yöntemlerini mi değiştirdin potter?”
harry yatakta pansy’nin yanına otururken elini genç kadının saçlarından çeker
“bana yardım edeceks-“
“draconun nerede olduğunu bilmiyorum-“
“biliyorum..”
pansy kaşlarını çatarak doğrulurken harry onu izleyerek başını sallar
“biliyorum-“

“nereden öğrendin?”
“draconun kendisinden..”
“BURADA MI!?”
“hayır-hayır, sakın ol! bana bak pansy..”
pansy etrafını inceleyen gözlerini harrye çevirir, harry sakindir, konuşur
“geride kalan en güçlü cadı sensin-“
“o yüzden mi bana acımandan işkence ediyorsun-“
“aynı zamanda da bir ölüm yiyensin-“
“o zaman neden kuş tüyü yastıklara yatırmak yerine neden öldürmüyorsun!?”
“öldürmeyeceğim, sus ve dinle!”
pansy öfkeyle harrye bakarken genç adam devam eder
“draconun nerede olduğunu sormayacağım ama onunla olduğunu ve bundan kurtulmak için bir şeyler yapmaya çalıştığınızı biliyorum. ne gördüysen, ne yaptıysanız, ne *biliyorsan* anlatacağın ve bu lanete bir çözüm bulacağız-“
“yardım edeceğimi nereden çıkard-“
“KES ŞUNU PANSY! NE YAPARSAN YAP BİR ANDA VOLDEMORT OLUP KİMSEYİ ÖLDÜRMEYECEĞİM!”
pansy yutkunarak hafifçe gerilerken harry derin bir nefes alır
“öyle bir şey olmayacak, her ne kadar ikiniz de bunun kaçınılmaz son olduğunu düşünseniz de ben o herifi bir çok kez yendim ve bu sefer de diğerlerinden farklı olmayacak, anlaşıldı mı?”
pansy sessiz kalırken harry başını sallar
“güzel.. beni zehirlemeye çalışmaktan, ne kadar karanlık ve vicdansız bir adam haline geldiğimi göstermek için uğraşmaktan da vaz geç.. sana yaptığım işkencelerin hepsini hakediyordun, sen de biliyorsun ama şimdi pisliklerini temizlemek için bir şansın var, aklını başına topla parkinson ve ne diyorsam onu yap, tamam mı?”
pansy yine bir şey söylemezken itiraz da etmiyordur, harry bir an daha ona bakar, sonra yeriden kalkıp yatağın yanındaki kapıyı işaret eder
“banyo orada, dolaplarda temiz giysi ve havlular var, hala büyü yapamıyorsun ki şimdiye kadar zaten farkına varmışsındır.. işin bitince kütüphaneye gel..”
genç adam başka bir şey söylemeden dışarı çıkarken pansy vücudundaki ve yüzündeki morluklarla, karma karışık saçları ve bir o kadar karışmış aklıyla yumuşak yatağın üzerinde oturuyordu..

Soundtrack - Muse – Ruled by Secrecy

*Change in the air and they'll hide everywhere, and no one knows who's in control
You're working so hard and you're never in charge
Your death creates success,
Rebuild and suppress*

---

harry kütüphanenin ortasındaki uzun masanın bir ucuna oturmuş, elinde malfoyun asasını çevirerek sessizce ne yapacağını düşünüyor, o sırada büyük kapı açılarak içeri giren pansy görünür, genç kadın haftalardır zindanın karanlığındaki sefil halinden sonra şimdi neredeyse tekrar eski pansy olmuş, sessizce ona doğru geliyordu, yanındaki boş iskemleyi çekip oturur ve ellerini masanın üzerinde birleştirerek temiz bir yüz ama çok şey saklayan gözlerle harrye bakar
“nereden başlamamı istersin?”

“o olaydan sonraki gün, herkesin köşe bucak kaçtığı gün, draco beni buldu.. önce beni sana götürecektim-“
“ne zamandan beri benim yanımda olduğunu biliyordun?”
pansy hafifçe sırttır
“en başından beri? ben geride kalan en iyi cadıyım potter, her şeyi biliyordum..”
harry genç kadını izlerken pansy devam eder
“kimseye bir şey söylemedim çünkü saçmalaktı, ikiniz birlikte olsanız bile ortada kimse kalmamıştı, voldemort kesinlikle seni öldürecek, yapayalnızdın, draco'nun da senin için bir şey yapmasına imkan yoktu.. en azından o güne kadar ben öyle düşünüyordum.. ama bunun olacağını *hiç* tahmin etmemiştim..”
harry elindeki asayı çevirmeyi bırakmış, sadece tutuyorken pansynin de gözleri asaya takılır, ama konuşmaya devam eder

“draco hem nasıl bu kadar aptal, hem de zeki olabiliyor bilmiyorum ama voldemortu kandırmayı başarmıştı. Senin tek başına lordun karşısında duramayacağın bir gerçekti potter ama draco onu bunun tersine inandırmayı başardı..senin savaşın başındakinden çok farklı olduğunu, güçlerinin kontrol edilemez bir biçimde intikamla güçlendiğini ve voldemortun risk almaması gerektiğini söyleyip durdu.. lord da sonunda inanmış olacak ki böyle bir şey yaptı...”

“ en büyük ölüm yiyenler teker teker ölürken genç takım voldemorta daha da yaklaşıyordu..dracoysa zaten voldemortun göz bebeğiydi, lord hiçbir şeyden şüphelenmedi çünkü hem draco hem de ben volmdemorttan rahatça bildiklerimizi saklayabiliyorduk, ben aptallık edip kimseye söylemediğim sürece her şey yolundaydı ve bu sırrı sadece draco için sakladım. o ne yaparsa yapsın senin öleceğine o kadar inanmıştım ve draco yapmak istediği şeyden o kadar vazgeçmiyordu ki ben de sırf onun boş yere ölmemesi için *sırrınızı* sakladım ama sonradan anlaşılan o ki bu sadece draco'nun sırrıymış..”

harry o günkü şokunu hatırlarken pansy bakışlarını onun gözlerine kaldırarak devam eder

“o gün beni bulup neler olduğunu anlattığında aklımı kaybedecektim ama draconun yardıma ihtiyacı olduğunu da görebiliyordum.. çok da güzel bir fikrim vardı aslında, seni öldürüp lordu geri getirmek.. hepimiz bunun için savaşmıyor muyduk? Lordun dracodan yapmasını istediği şey de bu değil miydi? neden bekliyoruz dedim.. belki çok geç değildir, hala dracoyu vaz geçirebilirim diye düşünmüştüm ama yine yanılmışım..”

“draco ona seni öldürmeyi teklif ettiğim anda beni bir yere kapattı..aynı senin gibi, ona yardım etmeye ikna edene kadar işkence etti ve inan o senden bin kat daha beterd.. anladığım kadarıyla voldemort onun seni öldüreceğine o kadar güvenmiş ki özünün daha büyük parçasını dracoya bırakmış, o yüzden draco güçlerini kontrol etmekte zorlanıyordu, hem de çok..”

pansy o zamanlardaki can acısını aklında bir köşeye iterek devam eder

“sonunda kabul ettim, çünkü ben ölseydim ortalıkta ona yardım edecek başka kimse kalmayacaktı..ikinizi de kurtaracak bir yol aramaya başladık, horcrukların nasıl yapıldığı, nasıl çözüldüğü, nasıl yok edildiği.. her şeyi araştırdık ama hiçbir şey sizin durumunuza uymuyordu.. iki ayrı yaşayan ruhta tek bir ruhun iki farklı parçasının nasıl tutulduğu hakkında hiçbir şey yazmıyordu.. tahmin edersinki, voldemort planın tüm ayrıntılarını dracoya anlatmamış, sadece durumun büyüden sonra böyle olacağını ve yapması gereken tek şeyin seni öldürmek olacağını söylemiş, draco da daha fazlasını soracak kadar planı riske atmak istemediği için sormamış..şimdilik de seni öldürmediği sürece her şeyin yolunda olduğunu düşünüyor..”

“..gücünün onu tüketmemesi için bulduğu yolu sen ne kadar kabullenmesen de yapması gereken o.. büyüünün bizim güvenlik mekanizması dediğimiz bir etkisi var, sen onu kullanmadıkça o seni içten içe bitiriyor..senin de aynı şeyleri biraz olsun hissediyor olman gerek ama asıl görev draconun omuzlarında olduğu için voldemort incelik göstererek onu tetikleyecek bir şey de bırakmış.. draco o insanları öldürmediği gün ya kendini, ya da seni öldürecek potter..”

harry elindeki asayı ne zaman bu kadar sertçe sıkmaya başladığını bilmiyor, pansye bakarken genç kadın ona bu sefer daha farklı bir şekilde yapılacak hiçbir şey olmadığını söylemiştir...

---

harry her şeyi dinledikten sonra pansye ne araştırdıysa burada bir daha araştırmasını söylemiştir. Pansy bu sefer işe yaramayacağını haykırmak yerine şu anda en güçlü büyücülerin kütüphanelerinin birleştiği bir yerde olduğunun bilincinde, itiraz etmeden yerinden kalmış ve rafların arasında dolaşmaya başlamışken harry de elindeki asaya bakarak rastgele o da rafların arasına girip yürümeye başlar ve gözünün önünden geçen kitap isimleri dışında her şeyi düşünürken bir an sonra derin bir nefes alır ve başını bir rafın üzerinde birleştiği ellerine dayayarak bir saniye için gözlerini kapatır...

Soundtrack - Lifehouse – Blind

After all this time, I never thought we'd be here, never thought we'd be here

*when my love for you is blind, but I couldn't make you see it..
Couldn't make you see it that I loved you more than you'll ever know
and part of me died when I let you go..*

---

6 sene önce...

Londra'da, değil büyücülerin, normal insanların bile yaşamaya tenezzül etmediği bir semtte, neredeyse yıkılacak olan bir binanın kırık dökük odalarından birinde, sarışın bir adam camları dökülmüş pencereden dışarı bakıyordu. Yoldan geçen bir kaç evsizden başka kimse görünmezken asıl görmek istediği insan hemen arkasına cisimlendiğinde malfoy arkasını döner
“geç kaldın..”

harry elinde sımsıkı kavradığı asasıyla rahatsızca etrafına bakar
“gelmeyecektim..”

harrynin yeşil gözleri odanın bir köşesine atılmış siyah cübbeye takıldığında malfoy konuşur

“ne yaptığını sanıyorsun sen potter?”

“ne yapıyormuşum malfoy?”

malfoy sinirle güldüğünde harry odanın içinde yürümeye başlar, ağır küf kokusu her tarafı sarıyorken malfoy konuşuyordur

“kendini bile bile ölüm yiyeceklerin ortasına atmaya başladın-“

“savaşıyoruz malfoy, er ya da geç zaten onların ortasında kalacağım-“

“ama sen onların asasının ucunda şakağını dayamayacaksın geri zekalı!”

harry yükselen sesle arkasındaki genç adama döner

“ne farkeder?”

malfoy dehşetle karşısındaki adama bakıyor, göz göre göre vaz geçtiğini onun duruşundan bile okuyorken öfkeyle bir adım atar

“ne demek ne farkeder!? onlar öldü diye sen de mi öleceksin!? onlar senin ölmemen için öldüler potter, aklını kaybettiysen ben sana hatırlatayım!”

harry alayla gülerek burnunun ucunu kaşırken malfoy onun elindeki yüzüğü gördüğünde kaşlarını çatar ve hızla ilerleyip harrynin elini çekerek sorar

“nedir bu!?”

harry bileğini malfoydan kurtarıırken cevaplar

“alyans..”

“senin mi?”

“ben takıyorsam benimdir, değil mi?”

malfoy harrye bir adım daha atarak genç adama iyice yaklaşır

“bana yalan söyleme potter..”

harry cevap vermezken malfoy o alyansın gerçekten onun olabileceği düşüncesiyle bir adım geri atar

“bana yalan söyleme-o alyans kimin?”

“benim-“

“ne zaman yaptın bu aptallığı!?”

“bir zaman yaptım işte malfoy!”

malfoy artık sabrı taşmış, harryi yakalarından tuttuğu gibi duvara yapıştırır

“kiminle?”

harry sırttırırken malfoy burnundan soluyordur

“ortada komik olan bir şey yok-kiminle evlendin potter?”

harry malfoyun yakalarındaki elini iterek ondan sıyrılır

“kimseyle evlenmedim malfoy.. ron'un yüzüğü, snape ancak bunu bulabildiğini söyledi...”

harrynin sırtını izleyen genç adam inanılmaz bir şekilde rahatlar gibi böyle olduğu için kendinden nefret ediyordur ama hayır, potter evlenemezdir, böyle bir zamanda, savaşın ortasında..

“üzgünüm..”

harry bir şey söylemeden ensesini sıvazlar

“sen ne istiyorsun?”

malfoy potter'ı buraya ne için çağırdığını hatırlamış, bakışları tekrar sertleşerek konuşur

“bir daha saçma sapan yerlere gidip ölüm yiyeceklerin ortasında yanında başkası olmadan dolaşma..”

“bana nasihat vermek için mi çağırdın malfoy-“

“aynen öyle! sen aklını toplayamıyorsan birisinin bunu senin için yapması gerek, snape'in pek başarılı olduğu söylenemez..“

harry yavaşça malfoya ilerlerken sakince sorar

“sen mi yapacaksın?”

sarışın genç adam başını sallarken ciddidir, soğuktur, kendine güveniyordur ve potter'ın aptallığından ölmesine göz yummayacak kadar da asildir ama ona nasihat verdikten asıl neden birazdan dudaklarına dokunduğunda malfoy gözlerini kapatır ve harynin öpüşüne karşılık verirken hary sarı saçları kavrayarak malfoyu geriletir, bir kaç adım sonra malfoyun sırtı duvara, harynin vücuduysa malfoya dayanmışken hary kollarıyla duvardan desktek alara genç adamı sertçe öper ve ayrılırken karşısındaki gri gözler onu izliyordur

“aptallık yapma potter..”

“şimdi yaptığım ne peki?”

“onu ben de yapıyorum..”

“sen de en az benim kadar aptalsın o zaman..”

malfoy bir an onun dudaklarına bakıp bakışlarını tekrar gözlerine kaldırıırken konuşur

“ben kendimi bilerek öldürtecek kadar beyinsiz değilim ve ben ölmediğim sürece sen de ölmeyeceksin..”

“savaşın bitmesi için ikimizden birinin ölmesi gerekiyor..”

malfoy cevap vermezken hary zaten bir soru sormamıştır, ikisi sessizce birbirlerine bakarken hary başını eğer, malfoy önündeki karmakarışık saçlardan parmaklarını geçirerek harynin yüzünü kendine kaldırır ve gözlerine bakarken genç adamın ona uzanmasıyla bütün nasihatler, sorular ve ölümler bir süre için yine unutulur..

Harry gürültülü bir şekilde devrilen kitapların sesiyle gözlerini açar ve dikleşerek o tarafa yürürken pansy üst raflardan bir kaç kitap almak için portatif merdivene çıkmış, şimdi devrilenleri toplamak için aşağı iniyorken hary'i gördüğünde kitaplara eğilmeden önce konuşur

“bir şey buldum sanırım..”

hary uzun zamandır duyduğu tek olumlu cümleyle biraz olsun iyi hissederken malfoyun asasını arka cebine sokar ve kitapları toplamak için o da pansyle beraber diz çöker..

---

ikisi bir süre sonra bir kaç kitabı önlerine yığmış, bir tanesinin arasında malfoyun asası duruyorken pansy önünde açık olan bir tanesinden bir şeyler göstererek anlatıyordu

“..draco bana asasını verip uzaklaşmamı istemeden önce aklımıza iyi bir fikir gelmişti..”

hary dikkatle dinliyorken pansy horcrukların oluşumuyla ilgili olan kitaba bakarken devam eder

“yapmamız gereken şey basit gibi görünebilir.. sizin içinizdeki voldemort özlerini tek bir horcruxta toplayıp onu yok ettiğimizde sizin serbest kalacağınızı düşünüyorum ama voldemortun ruhunu sizinkilerin içinden, size zarar vermeden nasıl çekip çıkaracağız işte orasını bilmiyorum ve dracoyla beraberken bu kadar okuyacak şeyimiz yoktu..”

“bulabilir miyiz dersin?”

pansy kitabın üzerine ellerini koyarak haryye bakar

“bulabilirsek şanslısın potter..”

hary hafifçe gülümserken pansy yavaş yavaş neyi kurtarmaya çalıştığını anladığını düşünüyordur..

---

saatler geçtikçe masanın üzerindeki kitapların yanına onlarcası daha eklenirken pansy her okuduğu işe yaramaz bilgiden sonra bir şey söylenerek haryyi tekrar başka kitaplara aramaya yolluyor, kendisi de harıl harıl gerçekten bir şeyler bulmaya çalışıyorken bir sefer haryyle aynı rafların arasında olduğunda granger'ı galiba anladığını ve şimdi burada olsa çok işe yarayacağını söylemişken hary'nin gözlerindeki korkunç üzüntüyü gördüğünde hayatında ilk defa kendinden nefret etmiştir. pansy için kendini haksız görmek büyük bir adımdır ve aylardır attığı o büyük adımlar şimdi onu potter'ın yanına getirmiş, bu genç adamın, draconun aşık olduğu adamın hayatını kurtarmaya çalışmaya zorlamıştır.. Pansy her şeyin aslında ne kadar basit bir şeyin üzerinde durduğunu anladığında bir şey söylemeden sadece kitaplara döner...

---

hary boynunu sıvazlayarak önündeki kitabın sayfasını çevirirken gözü masanın diğer ucunda, başını eline dayayarak uyuyakalmış olan pansye takılınca iç çeker ve o da arkasına yaslanırken yine aynı şeyi düşünüyordur, draco nerededir? her şeyden önce hary bu sorunun cevabını bilmek isterken ne yazık ki hiçbir kitap bunu yazmıyordur-

“çok da uzakta sayılmam..”

harry irkilerek sağına bakar ve yanındaki iskemlede oturan dracoyu gördüğünde kendinin de pansy gibi uyuyakaldığını anlamış, iç çekerek yanında kitaplara göz gezdiren dracoya bakar
“pansy neler yaptığınızı anlattı..”
draco hala kitaba bakmaya devam ederken başını sallar, sonra harrye bakarken sorar
“bir şey bulamadığımızı da söyledi mi?”
“aksine, bir şey bulduğunuzu ama yeteri kadar kaynağınız olmadığını söyledi..”
draco hmlarken harry bu sefer nasıl oluyorsa panik değildir, sakince sorar
“neden geri dönmüyorsun?”
“yarın birini öldürmem gerek..”
harry bir an donarken draco önündeki kitabı eski haline çevirip bırakır ve arkasına yaslanırken harry onu izliyordur, sessiz kalırken draco kollarını kavuşturur
“ne o? *hayır malfoy, yapmalar nerede?*”
harry gözlerini kaçırırken draco iç çeker
“harry..bana bak..”
harry önündeki kitaplara bakmaya devam ederken draco ona döner ve dirseklerini dizlerine dayarak eğilir ve harrynin hemen yanında, usulca konuşur
“ben ölmediğim sürece sen de ölmeyeceksin..”
“sen öldüğünde ben zaten öleceğim..”
harrynin yeşil bakışları dracodayken ikisi de bunun voldemortla ilgili olmadığını biliyor, sessiz kalırken harry uzanarak draconun yüzüne dokunur ama yine aynı soğuklukla karşılaşırken iç çekerek elini çeker ve arkasına yaslanırken draco duruşunu değiştirmeden onu izliyordur
“gidiyorum..”
harry ona döner
“bu kadar çabuk?”
“uyanmak istiyorsun..”
harry belli belirsiz bir evet mırıldanırken draco hafifçe gülümser ve bir an sonra ortadan kaybolduğunda harry başı önündeki kitabın üzerine düşmüş bir şekilde gözlerini açar yavaşça...

---

bir kaç hafta sonra harry ve pansy adeta kütüphanede yaşar olmuşlar, harry kitap okumaktan ve pansyle okuduklarını tartışmaktan başka bir şey yapmazken artık duyduğu ölüm haberlerine kulak asmamaya çalışıyordu, az kalmıştır, bunu başarabileceklerini anladıklarında harry bir daha asla, ne bir ölüm haberi, ne de başka bir şey duymak istemiyordur o yüzden sadece okuyordur. Geçen bir kaç hafta içinde kötü giden şeylerin arasında harry'nin uykusuzluğu vardır, genç adam hiçbir şekilde uyuyamıyordu, gözlerini kapattığında uyku gelmiyordu, gitmiştir, yoktur..
Pansy ilk zamanlar biraz olsun uyumanın harry için önemini tam anlamıyla kavrayamamışken harry sonunda ona ancak uyuduğunda dracoyu görebildiğini söylemiş ve genç kadın bunu ona *şimdi* söylediği için kafasını uçuracakken harry ilk başta sorunun nerede olduğunu anlayamamış, ama pansy o gün bütün kitapları bırakıp genç adamı derin ve *güvenli* bir uykuya yatıracak iksiri bulma çalışmalarına başladığında harry'nin yaptığı tek şey umutlanmamaya çalışmak oluyordur...

“bugün de bunu deneyelim..”
pansy küçük bir iksir şişesini harrye uzatır, genç adam alıp cam tıpayı kaldırır ve koyu yeşil sıvıyı koklarken yüzünü buruşturur
“hepsinden daha korkunç kokuyor..”
“işe yarayacak demektir, dik kafaya..”
“snape senin elinden iksir içtiğimi görseydi beni öldürürdü..”
“ben iksirde çok iyidim potter ve snape nasıl sizden hermione'yi yetiştirdiyse bizde de beni yetiştiriyordu.. gerçi çift taraflı olduğunu düşünürsek.. çok da iyi olmayabilirim..”
harry gözlerini devirirken elindeki şişeyi sonuna kadar bir seferde içer ve cam tıpayı tekrar kapatırken hayatında bu kadar iğrenç bir şey tadmamıştır, birazdan uykusu geldiği için değil, mide bulantısından yere yığılacağını düşünürken pansy onun elindeki şişeyi alır
“nasıl hissediyorsun?”
“midemin delinmesinden başka pek bir şey yok..”
pansy çenesini kaşırken şimdi ne yapacağını bilmiyordu, o yüzden yatakta harrynin yanına oturarak o da beklemeye başlar...

---

bir kaç saat sonra pansy'nin bile uykusu gelmiş ama harry hala cin gibi etrafına bakınırken, pansy iç çekerek yatağa uzanır

“uykun geldiğinde uyandır..”

harry belli belirsiz bir tamam mırıldanırken bir an sonra kendi sesini bile duymaz olur ve etrafındaki her şey o kadar hızlı değişir ki harry bu sefer gerçekten midesinin bulandığını hissederken kendini bulduğu yer uçsuz bucaksız, kurak bir toprak alandan başka bir şey değildir...

Soundtrack - My Chemical Romance – The Sharpest Lives

*Give me a shot to remember and you can take all the pain away from me
A kiss and I will surrender, the sharpest lives are the deadliest to lead
A light to burn all the empires, so bright the sun is ashamed to rise and be
In love with all of these vampires, so you can leave like the sane abandoned me..*

---

harry ne olduğunu anlayamadan etrafına bakınırken gözün görebildiği her yer büyük çatlaklarla dolu sarı toprakla kaplıdır, genç adam bunun nasıl bir uyku olduğunu kendine sorarken bir an sonra draconun uzakta bir yerde cisimlendiğini gördüğünde gözleri büyür ve oraya koşarken draco adeta yere yığılmış, hareket etmiyorken harry genç adamın başına vardığında ellerinin kanlar içinde olduğunu görür ve düşünmeden ona uzanır, yüz üstü yığılmış bedeni sırt üstü çevirirken genç adam sıcaktır, harry inanamazken draco o anda uyanmış, gözlerini açtığı anda harry'i karşısında gördüğünde dehşetle kendini geri iter ve toprakta elleri üzerinde gerilerken harry onu izliyordur “draco! benim, sakın ol!”

draco şokla başını iki yana sallar ve hayır diye mırıldanarak zorlukla doğrulurken arkasını döner ve koşmaya başlarken harry hiçbir halt anlamamış, ama bu kadar yaklaşmışken bırakacak kadar da aptal değil, derhal ayağa fırlayarak o da draconun peşinden koşmaya başlar, öndeki sarışın bir kaç adım sonra takılarak yüz üstü yere düşerken sırtını döner ve harry'nin ona doğru geldiğini gördüğünde elini kaldırarak haykırır “Locomotor Mortis!”

harry dehşetle bacakları kilitlenerek yüz üstü yere kapaklanırken draco gücünü toplamaya çalışıyordu, dehşetle harrye bakarken gözlerini sıkıca yumar ve kendi kendine bir şeyler mırıldanırken harry dişlerini sıkarak büyüden kurtulmaya çalışıyordu, aklına gelecek tüm karşıt büyüleri söylerken işe yaramayacağını biliyordu ama yine de denerken bir an sonra bacakları açıldığında genç adam şokla tekrar ayaklanır ve ilerde gözlerini sıkıca kapatmış, bir şeyler söylenen dracoya yaklaşıp omuzlarından tutar

“gözlerini aç malfoy!”

draco titreyerek başını iki yana sallarken korkunç bir hızda latince bir şeyler mırıldanıyordu, harry ne olduğunu bilmiyor, bilmek istemiyor, sadece draconun gözlerini açıp onu görmesini istiyorken genç adamı sarsar

“DRACO!”

draco o anda konuşması kesilmiş, öfkeyle gözlerini açar ve harry o parlak grilerin kızıla dönüşünü gördüğü anda dehşetle ona bakarken draco harry'nin daha önce hiç duymadığı bir lanet haykırır ve genç adam metrelerce uzağa uçarken, draco sakince yerinde doğrulur, kanlı elleriyle yüzüne düşen saçları iterken şeytanca sırttır...

---

harry draco'nun sıcaklığı gibi az önceki laneti de tüm gücüyle hissetmiş, kulaklarında korkunç bir zonklamayla gözlerini açarken uçsuz bucaksız gök yüzünü gördüğünde yutkunur ve derhal doğrulmaya çalışırken bütün kaslarından giren acıyla dişlerini sıkar ve zorlukla ayağa kalkarken uzaktan draconun ona doğru geldiğini görüyordu, dehşetle o adamın başka bir şey olduğunu hatırlarken yutkunur ve acısını itmeye çalışırken draco hala yürüyordu, acelesi yoktur, zamanını alıyordu, harryse yerinden hareket etmiyordu, lanet falan değildir, istemiyordu, bekliyordu, draco bir adım daha atar, harry derin bir nefes alır, draco gittikçe yaklaşıyordu, yüzündeki garip sırtış daha seçilir olmuşken harrynin ifadesi daha da donuklaşır, endişe ve bilinmezlik bir anda nefrete dönüşürken harry'nin ihtiyacı olan da bu, ona yaklaşan lanet olası şey her neyse ona izin verme fikrini aklından atmış, arkasını dönerek bütün gücüyle koşmaya başlar...

---

harry bütün gücüyle koşarken ne yapacağını bilmiyordu, arkasındaki şey onu öldürmek istiyor olabilir ama harry öldürme fikrini aklından bile geçirmezken başını arkaya çevirir ve kimsenin orada olmadığını görünce yutkunarak önüne döner ve o anda karşısında dracoyu bulduğunda kendi gücünün lanetindeki adam iki elini de kaldırarak harrynin hızını kesip onu yere iterken harrynin yapabildiği tek şey zayıf bir *protego* mırıldanmak olur..

---

draco yerde ona bakan genç adamın saçlarını tutarak eğilir ve harrynin başını arkaya iterken gözlerinin içine bakar
“nasıl başardın?”
harry dişlerini sıkarak konuşmamak için kendini zorlarken draconun genç adamın başını biraz daha iterek tekrar sorar
“nasıl başardın dedim?”
“neyi başardım draco-“
“bana draco deme!”
draco harry'nin başını iterek doğrulurken harry ona bakıyordu, sarışın genç adam boynunu gererek eliyle ensesini sıvazlar, elindeki kanların varlığından bile haberi yokmuş gibi görünüyorken harry onu izleyerek ayağa kalkma teşebbüsünde bulunur ama daha o anda draconun tek bir hareketiyle yerinde kalakalırken protegonun işe yaramadığı zaten bellidir, kendi gücünün eşinden kendini nasıl koruyacaktır, bilmiyordur...

“hiç laf dinlemiyorsun potter, çok yazık..”
harry kimin, neyin konuştuğunu anlamazken o şey öfkeyle ona döner
“bir kez olsun benim lafımı dinlemiş olsaydın bunların hiçbiri zaten olmayacaktı, değil mi?!”
harry cevap vermezken, *veremezken* zaten ne diyeceğini de bilmiyordu, draco tekrar önünde eğilir
“bazen bilerek mi bana bunu yaptırdın merak ediyorum..”
harry'nin gözleri dehşetle büyürken draco sırtır
“neden şaşırıydın? senin için yaptığımı zaten biliyorsun.. sen olmasan bu kadar aptal olmazdım potter, hayatımı mahvettin..”
harry yavaş yavaş sabrının taşıdığını hissediyor ama karşısındaki bunun farkında değil, konuşmaya devam ediyordur
“seni şimdi öldürebilirim, çok kolay ve işin güzel yanı nedir biliyor musun? zaten *öldürmek istiyorum..*”
harry yerdeki ellerinden birini kaldırıp hızla draconun suratına bir yumruk çakarken genç adam bunu beklemiyor, arkaya sendeler, harry onun dikkatinin dağılmasıyla ayağa fırlar ve aklına gelen en korkunç laneti bağırırken draco haykırarak yerde iki büklüm olur, harrynin elleri iki yanında yumruk olmuş, dracoyu kendinden geçene kadar kıvrandırmaya hazır, gücünü kesinlikle esirgemiyorken draco henüz karşı koyamıyordu, harry işkencenin dozunu biraz daha arttırarak elini sallar ve draco toprağın üzerinde çok uzağa savrulurken harry o tarafa yürüyerek durmadan lanetlerini savurmaya devam ediyordur, arada boşluk bırakmıyor, draconun bir bağırışı diğer inlemesine karşılık harry yavaş yavaş kontrolünü yitirmeye başlıyordu ama bunu ona söyleyecek kimse ortada yokken genç adam bütün gücüyle dracoyu olduğu yerden havalandırır ve nefretle uzakta bir yere fırlatırken artık neyi neden yaptığını hatırlamıyordu...

---

draco düştüğü yerde kendinden geçmek üzereyken harry onu saçlarından tutarak zorla ayağa kaldırır ve gözlerinin içine bakarken adeta tıslar
“hala *öldürmek istiyor musun?*”
draco çenesini sıkarak yine latince bir şeyler mırıldanmaya başlarken harry sinirle gülerek onu yere iter, draco karnının üzerinde yerde düştüğünde ağızından çıkan kızıl kan toprağa saçılır, harry onun kanamasına da acı çekmesine de aldırmıyor, yanına giderek diz çöker ve onu iterek yüzünü kendine çevirirken draco ağzının kenarını silerek hala bir şeyler mırıldanıyordu, harry öğrenerek ona bakar
“ne saçmalıyorsun malfoy!?”
draco bir an sonra harrynin yine anlamadığı bir şeyi bu sefer yavaşça söylerken bir an sonra genç adamın gözleri büyür ve draco ona tutunduğu anda ikisi de yok olurken onlardan geriye kalan şey draconun sıcak toprakta kurumuş koyu kırmızı kanıdır..

---

yatak odasında draco yataktaki harrynin başında belirip bir anda yere yığıldığında panikten kafayı yiyen pansy dracoyu gördüğünde ayağa fırlar ve onun arkasından harry de dehşetle uyanıp yatakta gerileyerek sırtını yatağın başına adeta gömerken kocaman gözlerle başını sağa çevirir ve yerde kan kusan dracoyu gördüğünde yataktan iner, dracoyu kollarından tutarak kaldırır, sarışın adam titreyen kanlı elleriyle dudaklarını silerken pansy onları izliyordur, harry onun rengi atmış yüzüne bakarak bağırır

“bulabildiğin her ikisiri, her şeyi getir, bir şeyler yap!”

pansy başını sallayarak hızla odadan çıkarken harry yataktaki dracoya bakar, genç adam gözlerini bile açık tutmakta zorluk çekerken harry onu çenesinden tutarak yüzüne baktırır

“uyuma draco! duyuyor musun beni? uyuma!”

draco belli belirsiz başını sallarken kan yutuyordur, harry genç adamın başını yana çevirir ve boynunun altına bir yastık daha koyarken üzerindeki kan ve toprakla lekelenmiş gömleği iki yana çekerek açar ve beyaz tende insanın görünce bile canını acıtan ezikleri gördüğünde bunu ona kendinin yaptığını hatırlar ve elini en korkunç eziğin üzerine kapatarak sessizce bir şeyler mırıldanırken draco acıyla inler...

Soundtrack - Lifehouse – Blind

*I would fall asleep only in hopes of dreaming that everything would be like it was before
but nights like this, it seems are slowly fleeting
They disappear as reality is crashing to the floor...*

---

biraz sonra pansy sıcak su, sargı bezleri ve koca bir kutunun içindeki bir sürü iksir şişesiyle odaya girdiğinde harry’i draconun üzerindeki korkunç yaraları iyileştirirken bulduğunda bir an duraklar

“ben-“

“getir..”

pansy elindeki suyu ve kolunun altındaki sargı bezleri harrye uzatır, ve elindeki kutuyu yere koyup içindeki iksir şişelerine teker teker bakıp kesinlikle işe yarayacak olanları bir kenara koymaya başlar..

---

saatler sonra harry kanlı bezler ve kirlenmiş bir tas suyla yatağın dibinde otururken etrafta boş iksir şişeleri duruyordur, genç adam tükenmiş, elleri dizlerinde, başı öne eğilmiş sessizce nefes alırken pansy uyuyan draconun ateşine bakar ve yerdeki harrye dönerek

“düşüyor..”

harry eğdiği başını sallarken pansy yatağın etrafından dolaşıp yerdeki iksir şişelerini toplamaya başlar, harrynin yanındaki bir tanesini alırken genç adam onun kolunu tutar, pansy başını kaldırıp ona baktığında harry tuttuğu kolu kendine çekiyor, pansy elindeki şişeyi bırakıp harrye yaklaşıyorken bir an sonra genç adam pansye sarılıp az önceki sessiz nefeslerinin arasında, ellerinde draconun kanı kurumuş, güçsüzce ağlamaya başlıyordur..

---

draco saatlerdir uyuyorken harry onun başından bir kere bile ayrılmamış, pansy ona neler olduğunu sorduğunda şimdi anlatmak istemediği söylemiş ve tanrıya şükür pansy *anlamışken* genç adam, saatlerdir bir oturup bir kalktığı duvar kenarında başını arkaya yaslamış, karşısındaki yatakta sırt üstü yatmış, yüzü ona dönük uyuyan dracoyu izliyordur..

o kapalı gözler açılıp ona ne olduğunu sorduğunda harry her şeyin geçtiğini söylemek çok istiyordur ama aynı soru onun kafasında da dönüp duruyorken genç adam gözlerini kapatır, derin bir nefes alarak yerinden kalkar ve yatağa ilerleyip draconun yanına uzanır, uyuyan beden şimdi gerçekten sıcak ve *oradayken* harry yorgunlukla gözlerini kapatır..

---

draco zamanı ve mekanı hatırlamadığı bir anda gözlerini açar ve ilk gördüğü şey harrynin uyuyan yüzü olurken genç adam bir anda beynine dolan gerçeklikle tekrar gözlerini kapatır, derin bir nefes alarak hafif bir sızıyla başını çevirir ve gözlerini açıp üzerindeki sargı bezlerine dokunur, bezin altındaki deri belli belirsiz ağrıyorken draco sargı bezinin etrafındaki bantları yavaşça söker, altından çıkan morluğun üzerinde parmaklarını gezdirirken canı çok fazla yanmıyordur, genç adam başını çevirip yanında uyuyan ve onu *iyileştiren* adama bakarken o uyandığında da burada olmak

istiyordur ama olanları hatırladığında kendinden bile korkarak doğrulur, başını pencereye çevirip batan güneşi izler bir an, sonra gözlerini kısıyor ve o anda bir şeye karar vererek yavaşça tekrar yatağa uzanıp harrye döner ve bu sefer bencillik yapıp, sessizce, uyuyan genç adamı izler...

Soundtrack - My Chemical Romance – The Sharpest Lives

*Give me a shot to remember and you can take all the pain away from me
A kiss and I will surrender, the sharpest lives are the deadliest to lead
A light to burn all the empires, so bright the sun is ashamed to rise and be
In love with all of these vampires, so you can leave like the sane abandoned me..*

---

harry rüya ile gerçek arasında kaldığı bir anda dudaklarında hissettiği sıcaklıkla kaşlarını çatıyor ve gözlerini hızla açıp başını geri çekecekken yüzünü tutan elle engellenir ve dudaklarındaki dokunuş kaybolup onun yerini gözlerinin içine bakan bakışlar alırken harry yutkunarak dudaklarını ıslatır ve tekrar gözlerini kapatırken draco ona uzanır..

---

harry draconun alnından başlayarak saçlarını geri atar ve ensesinden kavrayıp başını kendine çekerken kendi başını hafifçe yana eğiyor ve ağzını açarken bu sefer sıcaklık ve tad o kadar gerçektir ki genç adam inleyerek draco'yu iter ve üzerine geçerken draco acıyla dudaklarını geri çeker, harry o anda hatırlarken elleriyle yataktan destek alarak draconun üzerinde yükselir, draco derin bir nefes alarak dudaklarını yalarken harry onun yüzünü izler bir an sonra yavaşça eğilerek sargı bezlerinin çıkmasıyla açıkta kalan silik morluklardan birinin üzerine öper, draco gözlerini kapatarak elini harrynin saçlarından geçirirken kalbi sadece ateşi olduğu için hızlı atmıyordu artık, draconun parmakları siyah saçlarda dolaşırken harrynin dudakları da onun tenini dolaşıyordu.. kalbine, oradan karnına ve her dokunuşta biraz daha aşağı inerken draco genç adamın saçlarından yukarı çeker, harry ellerinin üzerinde yükselerek onunla yüz yüze gelirken draco harryi belinden kendine çeker ve harry yavaşça ağırlığını onun üzerinde bırakırken draconun dudaklarını bulur...

---

ikisinin dudakları ayrılmazken draco harrynin tişörtünü sıyırarak başından çekip atar ve genç adamın omuzlarından iterek üzerine çıkarken harry draconun bacaklarının arasından dizini kırarak onu onu kendine çeker, ikisi açık ağızlarla öpüşürken draco elini harrynin başının altından ensesine sarıyor ve eğilerek çenesinin altından boynunu, göğsünü, karnını, belini, sonra tekrar karnını ve yavaşça pantolonun kemerinin hemen üzerini öpüyorken harry derin nefesler alıyordu, dudaklarını yalayarak az önce kapattığı gözlerini açar ve başını hafifçe kaldırıp draco'yu dudaklarını ısıtarak pantolonunu düğmesini açarken bulduğunda gülerek başını geriye atar, draco sırtarak işine devam ederken harry biraz sonra ona yardım etmek için kalçasını kaldırır, kumaş bacaklarından sıyrılıp yeri boylarken bir an sonra harry sertliğinin draconun ağızıyla sarıldığını hissettiğinde çarşafları sıkarak inler..

---

harry ölse cennetin bu olacağını düşünürken draconun dili, dişleri, dudakları onu mahvediyordu, harry ciğerlerine hava gitmediğini hissederek vücudunu gerer ve hemen aşağı uzanarak draconun saçlarını bulur, hafifçe doğrularak draconun başını kendine kaldırır ve ona uzanarak dudaklarını kendininkilerle kavrayarak bu sefer tekrar o, draconun üzerine geçer ve dudakları genç adamın karnında dolaşırken elleri uyumadan önce giydirdiği eşofmanı aşağı çekiyordu, draco başını eğerek onu izlerken bir an sonra harry onu ağzına aldığı anda sarışın adam dişlerini sıkarak gözlerini kapatır.. harry hala nasıl olduğunu, ne yapması gerektiğini unutmamış, draconun aklını başından alırken sarışın adam ellerini saçlarından geçiriyordu koparıncasına, derin nefesler alırken harry onu son bir kez emer ve ağzının bıraktığı yere elleri geçerken draconun üzerinde yükselir, ikisi sertçe öpüşürken her şey eski ritmine giriyordu, diller, dişler çarpışırken ikisinin de dudakları acıyor, parmakları birbirlerinin saçlarını çekiyorken harrynin diğer eli hızla hareket ediyordu, draco genç adamın ağzına inerken harry nefes nefese geri çekilir ve draconun gözlerine bakarken sarışın adam yavaşça hareket ederek harryi iyice bacaklarının arasına alır, harry onu kavrayan elini çekip draconun sağ bacağını kaldırır ve gözlerinin içine bakarak içine girerken draco dişlerini sıkarak o kadar zaman sonra harryi tekrar içinde hissettiğinde kasılarak elini yatağın iki yanına atar ve çarşafları kavrar sertçe..

---

harry draconun içine girip çıkmaya devam ederken ikisine de hava yeterli gelmiyordu, harry bir taraftan dracoyu sıkarken diğer yandan genç adamın gerilmiş boynuna bakarak alt dudağını ısırır ve bambaşka bir açıyla onun içine girerken draco haykırmamak için yumruğunu ağzına kapatır ve harrynin temposu arttıkça draco kendinden geçecek gibi olurken durmasını istemiyordu, bitmesini istemiyordu, harry, draco yutkundukça hareket eden adamın elmasına bakarak genç adamın içine tekrar girerken inleyerek boşalır ve dracoyu hızla sıkarken genç adamın zaten bütün vücudu gevşemiş son noktasını da harry doldurduğunda büyük bir zevkle gelir ve şu andayı ölmeyi kabul edecekken harrynin dudakları onu bulup bütün o saçma fikirleri kafasından silerek sadece ona teslim olur...

---

iki genç adam bütün yorgunlukları birbirine karışmış, beyaz bir yatağın içinde yan yana uzanırken ikisinin de gözleri tavana dikilmiştir, harry mırıldanır

“gidecek misin?”

draco evet demek için ağzını açar ama bir anda iki kere düşünmesi gerektiğini hissederken ağzını kapatır ve harrye dönerken genç adam da ona dönmüştür, draco onun yüzünü izlerken gözlerine, saçlarına, dudaklarına, yüzünün her karesine tekrar bakar ve başını sallar

“gideceğim harry..”

harry gözlerini kapatarak tekrar başını çevirirken draco onun tekrar tavanı izlemesini bekliyordu ama harry gözlerini açmaz, draco bir saniye daha ona bakıp başını çevirir ve iç çekerek yataktan kalkarken harry boşaldığını hissettiği yatakta kalarak sessizce acı çeker...

---

harry merdivenleri inerken pansy alt kattaki mutfaktan çıkmış, iki kişiyi görmeyi beklerken sadece harryi gördüğünde kaşlarını çatır

“nereye gitti?”

harry cevap vermeden merdivenleri inmeye devam ediyorken pansy ona doğru bir adım atar

“harry, sana soruyorum-“

pansy suratında patlayan tokatla dengesini kaybederken harry dehşetle ona bakan pansyi, *sakince* izliyordu...

Soundtrack - My Chemical Romance – Thank You For the Venom

Love is the red the rose on your coffin door What's life like bleeding on the floor?

You'll never make me leave, I wear this on my sleeve

Give me a reason to believe

So give me all your poison and give me all your pills, and give me all your hopeless hearts and make me ill..

You're running after something that you'll never kill

If this is what you want then fire at will...

---

pansy ona doğru gelen harryi gördüğünde şokla geriler ve evde kaçacak bir yer ararken harry bütün kapıları kilitlemiş, ikisi içinde grimmald bir zindandan farksızken pansy merdivenleri tırmanmaya çalışır ama ayağı takılarak bir kaç basamak aşağı düşerken yüz üstü basamaklara kapaklanır, harry *sakince* basamakları çıkarken pansy elleriyle yukarı tırmanmaya çalışıyordu, harry arkasından bir basamak daha çıkarken sorar

“nereye kaçacaksın pansy..”

“kaçabileceğim kadar uzağa..”

harry hmlarken pansy tekrar ayaklanabilmiş hızla merdivenleri çıkarak ikinci katın koridorunda sola dönerek yatak odasına bakar, harry kaşlarını çatarak genç kadını takip ederken pansy bir an arkasını dönerek ona bakar, sonra odasına koşmaya başlarken harry de bir şeyler olduğunu anlamış adımlarını hızlandırır, pansy kapıyı iterek içeri girip arkasından çarpar ve bir açılacağını bildiği bir kilit koyup hızla çekmecelerini açarken draconun asasını sakladığı yerden çıkarır ve kapı açıldığı anda harrynin suratına tutarken harry kaşlarını kaldırarak güler

“bu nedir parkinson?”

pansy kolu gerilmiş, elindeki asası dik olarak harrye bakıyor, yeşil gözleri tıpkı taze bir ölüm yiyen gibi parlıyorken sırtır

“bu, potter, benim bu evde kullanmayı *artık* bildiğim bir asa ve hep bir affedilmezi denemek için heveslenmişim.. ilk kurbanım sen olabilirsin..”
harry tek kaşını kaldırırken kollarını kavuşturur ve o anda draconun asası pansynin elinden uçup karşıdaki duvara çarparken harry ona bakar
“az önce ne demiştin duymadım pansy?”
pansy yutkunarak harrye bakarken genç adam *sevgiyle* gülümser, pansy iç çekerek gözlerini kapatır...

---

pansy kolundan çekilerek zindanlara götürülürken merdivenlerde ayağının takılması ya da *yanlışlıkla* kolunun duvarlara çarpması umursanmıyordur, harry zindanın kapısını açıp pansyi içeri atarken genç kadın avuçları tekrar betona dokunduğunda içi titrer, harry içeri girip kapıyı üzerlerine kapatırken pansy ona döner
“dracoyu öldürdün mü?”
harry elini sallarken güler
“ah tabii ki hayır.. hem konumuz draco değil, değil mi? biraz stres atalım güzel pansy..”
harry başını yana eğerek genç kadının porselen tenine bakar ve sağ elini sola doğru salladığında genç kadının sağ yanağından sol yanağına ağzını takip eden bir kesik oluşurken pansy acıyla haykırır, harryse sıradaki kesilecek noktayı arıyordur dikkatle...

---

harry iki elini birbirine sürterek yerde kıvranan pansynin yanına gider ve diz çökerek genç kadının kanayan yüzünü kendine çevirir
“bu kadar yeter sanırım.. daha iyi hissediyorum..”
pansy ağzına dolan kanı tükürmeye hazırlanırken harry tiksintiyle genç kadının suratını elinden atar ve ayağa kalkar, pansy genç adamın ayağının dibine tükürüp başını kaldırır
“ikiniz de geberip gittiğinde voldemortun ilk yeni ölüm yiyeni ben olacağım potter, bunu aklına yaz..”
“zevkle parkinson, zevkle..”
genç adam sırtarak hücreden çıkar ve demir kapıları çekerek kapatırken pansy karnını tutarak yere yığılır..

---

pansy ağzının kenarından sızmış ve kurumuş kanın tadını alarak dudaklarını yalarken ne kadardır baygın olduğunu bilmiyordu, bir an sonra kapalı gözlerinin yarattığı karanlığın arasından hayal meyal sesler duymaya başlar, gözleri zorlukla açılırken karşısında dracoyu gördüğünde irkilir ama genç adam onun kollarını tutarak bakışlarını kendine odaklar
“pansy.. cevap ver.. duyuyor musun? pansy..pansy..”
“evet-evet duyuyorum.. merlin aşkına draco ne yapıyorsun?”
pansy cümlelerin sonuna doğru sesi kısılarak kendini genç adamın kollarına bırakırken draco onu kavrar ve zindanın kapısından birinin gelip gelmediğini kontrol ederken pansyi kucakladığı gibi zindandan çıkarır ve sessiz adımlarla üst kata çıkarken pansy onun boynuna sarılmış, fısıldar
“geç kaldın..”
draco bildiğini mırıldanırken pansy iç çeker ama o anda içi acırken kesik bir inlemeyle draconun boynunu sıkar, genç adam ağırlığı yokmuşçasına merdivenleri sessizce çıkmaya devam eder..

---

draco pansyi odasına çıkarmayı başarmış, harrynin uykusu şans eseri bölünmemişken belki de uyumuyordur bile, draco her an onun içeri dalmasını bekleyerek tetikte, pansyi yatağa yatırır ve yaralarına bakarken çok ciddi olanları harrynin iyileştirmiş olduğunu görür ve üzüntüyle geride kalan küçük sıyrıklara da o bir şeyler fısıldarken pansy derin bir nefes alarak biraz olsun rahatlar
“önce öldürüp sonra tekrar diriltiyorsunuz..”
draco onun saçlarını okşarken konuşur
“kontrol edemiyoruz..”
pansy gözleri kapalı, mırıldanır
“daha ne kadar sürecek bu draco.. yoldaşığa teslim olsam bu kadar acı çekmezdim-“
“hala bir ölüm yiyen misin pansy?”
“değilim sanırım.. bilmiyorum, ama bazen olmak istiyorum, hatta neden olmayı bıraktığımı bile bilmiyorum-ah draco canım acıyor, konuşurma beni..”

draco tamam diyerek genç kadının saçlarını okşamaya devam ederken pansy çatlamış dudaklarını yalayarak elini yüzüne götürür, yara izinin iyileştiğini anladığında sorar
“sen mi yaptın?”
“harry..”
“o da senin gibi oluyor draco..”
“daha kötülerini de olacak pansy.. seni iyileştirirken ne yaptığını bile hatırlamıyordur.. muhtemelen birazdan uyanıp seni zindandan çıkarmaya inecek..”
pansy iç çekerken bunları *tekrar* yaşadığına inanamıyordur, gözlerini açarak dracoya bakar
“sonunda o da beni kendinden uzaklaştırırsa sana dönmüyorum, başınızın çaresine bakın..”
draco gülerek tamam derken pansy elini kaldırır
“ciddiyim ben..harry eğer dönmezse, ya da bana bir şey olursa-”
“pansy-“
“dinle draco.. ikisinden biri olursa kütüphanedeki büyük kasada altın bir kutu göreceksin..”
draco şokla pansye bakıyordu
“yaptın mı?”
pansy başını sallar
“yaptık..seni bulmaya çalışıyorduk.. şimdi buradasın ama harry dönmeyebilir-“
“ben her seferinde dönüyordum-“
“harry senin gibi değil draco.. gücü az olsa da o daha kimseyi öldürmedi.. özüne karşı geliyor o yüzden daha sık kendini kaybediyor..”
draco sessiz kalırken pansy uzanarak genç adamın yüzünü tutar
“söylediklerimi anladın değil mi?”
draco kaşlarını çatarak başını sallar
“tamam pansy.. uyu..”
“birbirinizi öldürmeyin..”
“ölürsek haberin olur..”
pansy doğru derken gözlerini kapatır ve bıkınca uykuya dalarken draco doğrulur, odanın kapısını açarak çıkar ve o anda harry de merdivenlerden koşarak çıkıyorken dracoyu gördüğünde bir iki adım geriler...

“harry, sakın ol-“
“sen gitmiştin.. draco pansy nerede? öldü mü?!”
draco başını iki yana sallarken ellerini kaldırarak harrye yaklaşır
“ölmedi, uyuyor..”
“hatırlamıyorum..”
“biliyorum..”
harry nereden bildiğini soracakken hatırlar, aynıdır, hatta daha kötüdür, draco ona bakarken harry duvara tutunarak yere çöker ve otururken draco da yanına oturarak genç adamın bacağına sıkarak başını duvara yaslar...

“bir gün gerçekten kaybolacağız ve bizi bulacak kimse olmazsa ne yapacağız?”
draco soruyu soran harrye döner
“pansy uyandığında düzeleceğiz..”
“pansynin cevaplayacağını bildiğin için mi döndün?”
draco başını sallarken harry iç çekerek önüne döner
“güzel.. tam zamanında geldin öyleyse..”
draco ona dönerken harrynin sağ yumruğunu burnuna yer ve başı sertçe duvara çarparken harry ayağa fırlar...

Soundtrack - Audiovent – Beautiful Addiction

Maybe it's manipulation

Who's to say?

And maybe I'm a fool, but it's my life

I hate to love to love to hate you, but there's no end for me in sight

So I'll be hooked on hating you while you continue to suck me dry

---

draco burnunu tutarak yerden hızla kalkarken harry ona bir yumruk daha savurur ama draco onun kolunu havada tutarken harrynin ağzından öfkeyle bir lanet çıkar, draco koridorun sonuna kadar sürüklenip son kapıya çarptığında acıyla gözlerini yumar ama bu elini kaldırıp aynı laneti harryye savurmasına engel olmazken pansy düşen bedenlerin sesiyle uyanmış odadan çıkar ve iki yanda duvarlara yapışmış draco ve harryi gördüğünde dehşetle hangisine güveneceğini bilmeden ortada kalır ama draco ona içeri girmesini bağıırken pansy heyecanla o tarafa döner

“giremem aşağı inmem gerekiyor-“

o sırada harrynin elinde çıkan lanet draconun karşıtıyla yarıda kesilir, draco gözü harryde pansye sorar

“büyü kalkanı nedir buldun mu?”

“evet-DRACO!”

pansy harrynin onu boğazından yakalayıp kendine yapıştırmasıyla haykırır, nefesi kesilmiş, sesi çıkmıyorken draco pansynin beynine girmeye çalışıyordu ama o anda harryi aklının içinde hissederken gözlerini yumarak geriler, pansy harrynin kollarında çırpınırken harry artık ölesiye sıkılmış, hiçbir lanette asaya ihtiyaç duymadığı gibi öldürmek için de dudaklarının arasından çıkan iki kelime yeterli olmuşken draco gözleri büyüyerek cansız bir şekilde yere yığılan pansye bakar, bakışlarını harrye kaldırırken karşısında gördüğü adam harry değildir, ikisi de ne olursa olsun pansyi öldürmemeleri gerektiğini biliyor ve çözüm yolu bulunduğu birbirlerinden saklamayacak kadar bu lanetten kurtulmak istiyorlardır ve bu adam harry değildir, draco nefretle sorar

“ne kadar zamandır böylesin?”

harry pansynin bedeninin üzerinde bir adım atar ve dracoya ilerlerken gözlerini kısarak düşünür

“sana kan kusana kadar işkence ettiğimden beri?”

draco bir hayır mırıldanırken harry elini sallar

“ama hayır, seni beceren ben değilim..bir süre zavallı harrye acısını yaşaması için zaman tanıdım, sabırlıyız, biliyorsun..fakat hızlı da olmam gerekiyordu, harry senin gitmene izin verir miydi? hiç sanmıyorum..”

draco hiç bu kadar ileri gitmemiş, harrynin merhametinin şimdi onu yiyip bitirişini izliyorken pansyi gösterir

“onu öldürdün, yetmiyor mu!?”

“ben görevimi yapıyorum malfoy.. bu soytarlık da sırf karanlık lordu geri getirmek için sürüp gitmiyor mu? eh çözümü bilen tek cadı da şimdi orada cansız yattığına göre evet, geriye tek bir şey kalıyor-“

draco harryden önce onu geri püskürtür ve koşarak merdivenlere ilerlerken daha ilk basamağı inmeden arkadan onun ismini bağıran harryi duyar

“DRACO!”

draco dişlerini sıkarak başını o tarafa çevirir ve dehşetle yerdeki pansye bakarak ilerleyen harryi gördüğünde hala kaçmaya hazırdır ama harrye 30 saniye veriyordur, o 30 saniye içinde bir şey olmazsa inanacaktır, düşünmeyecektir, harry pansye eğilerek gerçekten ölü olduğunu anladığında dişlerini sıkarak genç kadının açık gözlerini kapatır ve merdivenlerdeki genç adama bakar

“kütüphanedeki kasada-“

“biliyorum..”

draco harrye bakarken yeşil gözler karanlıktır, harry konuşur

“git..”

draco bir an daha tereddüt ederken harry iç çeker

“git dedim malfoy..”

draco aklından 30dan geriye saymayı bitirmiş, hareket etmeden dururken harry bir an daha ona bakar, hemen sonra o da hızlı adımlarla merdivenlere gelir ve dracoyu iteleyerek onunla beraber merdivenlerden inerken artık yalnızlardır, yukarda nefes almayan pansy bile onları bırakıp gitmişken birbirlerinin karanlıklarından başka güvencikleri kimse kalmamıştır..

---

draco ve harry kütüphaneye girdiklerinde ikisi de karşılarında uzanan odanın sonundaki bir kapıya giderler, draco açıp harry önden girer ve hemen karşısındaki duvarın üstündeki kasaya ilerler, harry şifreyi girerken draco yanındadır, sorar

“neden büyülemedin?”

“pansy’nin de ulaşabilmesi için.. biz nasılsa bir yol buluru-“

harrynin cümlesi yarıda kalırken draco kasanın açılan kapağından içeri bakar ve karşısındaki boşluğu görürken küfrederek arkasını döner..

“nereye koydun harry, hatırla!”

harry kasanın önünde yere oturmuş, beynini patlatırcasına düşünüyorken draco panik içindedir, durmadan soruyordur

“en son ne hatırlıyorsun!?”

harry başını iki elinin arasına almış, konuşur

“boşaldıktan sonra olan hiçbir şeyi hatırlamıyorum-“

“pansyi iyileştirdiğini-“

“PANSYE BİR ŞEY YAPTIĞIMI BİLE HATIRLAMİYORUM-BİR SANİYE OLSUN ÇENENİ KAPATAMAZ MISIN MALFOY!?”

“KONTROL EDİLEMEZ BİR ŞEKİLDE KAFAYI YİYEN BEN DEĞİLİM-“

“KONTROL ETSEM YEMEM DEĞİL Mİ-“

“SENİN HALA SEN OLDUĞUNU BİLMEM GEREK-“

“BENİM!”

“YUKARDA PANSYİ ÖLDÜRÜRKEN DE SENDİN!”

harry cevap vermeden bir an için dracoya bakar sonra tekrar başını eğerken sarışın adam onun önünde eğilir ve başını iki eliyle tutup yeşil gözleri kendine baktırır

“sadece hatırlamaya çalış, hatırlayamazsan başka bir yol bulacağız-“

“ya ben aklımı kaybeders-“

“ya *ben* kaybedersem!? o seçenek her zaman burada harry, biz onu yenmeye çalışıyoruz.. düşün şimdi-“

harry hızla dracoya uzanıp dudaklarını parçalar gibi öperken genç adam da ona aynı sertlikte karşılık verir ve ikisi zamandan çaldıkları saniyelerden sonra ayrılır, draco harrynin yüzünü izlerken harry konuşur

“oku..”

draco kaşlarını çatarken harry onun ellerini indirir

“her şeyi oku-“

draco başını iki yana sallayarak geriler

“onun hafızasına girersem o anda gidersin harry..”

“en azından kutunun nerede olduğunu öğrenirsin-“

“beni öldürürsün-“

“ölmemeye çalış o zaman-beni zindana kapat..”

draco dehşetle başını iki yana sallar

“hayır, ya ben gidersem-“

“orası kesin değil, üstelik senin kendini kontrol etmen için o saçma sapan latince şeyler var.. onları kullan-“

“o her zaman işe yarama-“

“draco!ben *kesinlikle gideceğim*, zindana kapat-“

draco hayır diye mırıldanır ve ayağa kalkıp başka bir şey düşünürken harry de arkasından kalkıp genç adamı kolundan çekerek kendine çevirir

“başka çaremiz yok, yeni bir cisim bulup onun üzerine büyü yapacak kadar kendimizde kalamayız..”

draco ona bakarken harry ondan sıyrılır ve odadan çıkarken konuşuyordur

“şimdi zindanlara iniyorum, ben içeri girdikten sonra kapıyı *kendi büyüyle* kapat-“

“BANA BU KADAR GÜVENEMEZSİN!”

“sana güvenmeseydim çoktan ölmüş olurdum, ne diyorsam onu yap.”

harry başka bir söylemeden çıkıp giderken draco küfrederek onu takip eder..

---

harry hücreye girip demir kapıyı çeker ve bakışlarını karşı duvara dayanmış, ona bakan dracoya çevirir

“kilit..”

draco bir an parmaklıkların arkasındaki harrye bakar, sonra duvardan çekilip kapıya ilerler ve demiri tutup derin bir nefes alır, elini çektiğinde kapı kilitlidir, harry kapıdan uzaklaşır..

Soundtrack - My Chemical Romance - Helena

What's the worst to take from every heart you break and like a blade you stain

Well, I've been holding on tonight

What's the worst that I could say?

*Things are better if I stay, so long and goodnight..
Can you hear me
Are you near me
Can we pretend to leave and then we'll meet again, when both our cars collide..*

---

draco iki eliyle parmaklıklara tutunmuş, karşı duvarın önünde oturan harrye bakıyordu, siyah saçları karanlığa karışan genç adam konuşur
“başla..”
sarışın adam başını belli belirsiz sallarken neredeyse fısıldar
“legilimens..”

---

harry gözlerini kapatarak başını sertçe duvara dayar, iki genç adamın da çeneleri kasılmış, harry bir anda nefesi kesilerek gözlerini açar ve dracoya bakarken sarışın adamın elleri parmaklıkları sıkıktan beyazlamıştır, harry iki eliyle başını ezercesine tutar ve inerken draco dişlerinin arasından mırıldanır
“bitti harry..”
harry acıdan gözleri dolmuş başını bu sefer arkaya atarak duvara vururken draco elinde olmadan hafifçe irkilir ama konsantrasyonunu bozmadan devam ederken birazdan harrinin açılan yeşil gözlerinden başka biri ona bakıyordu, sırtır
“sorsan söyledim malfoy..”
draco inatla karşısındakinin beyninde daha derine girerken bir an sonra neredeyse demir kapıyla birlikte karşı duvara yapışır, omurgasının kırılmadığını anladığında gözlerini açar, harry parmaklıkları tutmuş ona bakarken sakince konuşur
“şimdi kapıyı aç..”
draco sinirle güler ve ayağa kalkarken harry sakindir
“hadi malfoy.. bunu bitirebiliriz biliyorsun, aç kapıyı..”
sarışın adam parmaklıkların arkasındakine bir daha bakıp arkasını döner ve merdivenlere ilerlerken harrinin sakinliği yok olmuş, parmaklıkları sarsarak bağırır
“GERİ DÖN LANET OLASI! MALFOY! SENİ PİÇ KURUSU, LORDA KARŞI GELİYORSUN-AÇ ŞU KAPIYI!”
draco zindanlardan çıkıp birinci kattan merdivenlere giden kapıyı kapatır, ses kesilirken genç adam kapıya yaslanıp bir an için gözlerini kapatır...

---

buradan sonra göreceğiniz her flashback dilşin yazımı ve A Light to Burn All the Empires'in bir parçası olacaktır :)

“IMPEDIO!”

lanetler her yerden yükseliyorken genç bir adam ortada, saçları karışmış, ama umrunda değil, kalabalığın ortasında çevresine bakıyorken savaşın merkezi buradadır, tam bastığı yerededir, ve o nereye gitse onu takip ediyordur..

siyah saçlı genç adam koşarak ilerlemeye başladığında savaşın merkezi yer değiştirir, çünkü merkez ta kendisidir.

---

merkezin tam aksi yönünde, sarı saçları gözleri kör eden, onunla yaşıt, onunla zıt, ama onun aynısı genç bir adam lanet savuruyorken geri dönerek konuşur

“potter geldi..”
“gelme şaşardım.. severusu bulmalıyız..”

draco başını sallarken babasıyla birlikte, sanki çevredeki lanetlerin onlara dokunmayacaklarından emin, ya da dokunsa da etkilemeyeceğini düşünüyor, ilerlerken babası bugün en yakın arkadaşını, severusu öldürmek için buradadır, draco ise neden burda olduğunu bulmaya çalışıyordu..

“JOSEPH! SEVERUS NERDE?!”
“BİLMİYORUM!”

harry delirmek üzere, severusu arıyorken ilerki tepede gördüğü iki sarı kafayla adımları yavaşlar, büyük olan onu görmemiştir, ya da bakmıyordur, sanki farklı bir hedefi vardır, harry onun yanındakine bakarken onu görür, aylardan sonra ilk defa, son defa nasıl olduğunu bile hatırlamazken-

aslında kendine yalan söylerken.

---

severus snape, yoldaşlığın son erlerini çekip çeviriyorken kendi adına kurulan planın bir gün gerçekleşeceğini biliyor, ama o günün bugün olduğundan haberdar değil, arkasında onun sesini duyarken donar

“severus..”

genç adam ona dönerken en yakın arkadaşı, lucius, sakince ona bakıyordur, severus anlar, bilir, hisseder..

vakit gelmiştir.

“HARRY! ORDA!”

harry tepede, o tarafa bakarken ateşlerin, yıkıntıların ortasındaki ölüm yiyen çemberini gördüğünde nefesi kesilir

“bunu nasıl yaparlar?!”

genç adam o tarafa gidecekken joseph koluna asılır ve

“harry saçmalama-“

“nasıl saçmalamayayım, o *severus*-“

“bunu mutlaka biliyordur-“

“*VE O KADAR DA APTALDIR*-“ joseph onun kızgın sihriyle gerilerken harry alev almıştır sanki, derin bir nefes alarak sihrini kontrol altına alır, ve tekrar aşağı bakarken lanetler uçmaya, ortalarındaki siyahlı figüre vurmaya devam ediyordur, harry ne yapacağını bilemiyorken kıvranıyordur, tek desteği, tek ortağı, harry onun ölmesini izliyordur, ve o anda oraya cisimlenen voldemortu gördüğünde öfkesine hakim olamayarak o tarafa koşmaya başlarken joseph arkasından fırlar..

“SENİ LANET OLASI-CRUCIO!”

harrynin atasından fırlayan ışık lorda, voldemorta, kimsenin düşünemeyeceği adama çarparken ölüm yiyenlerin gözleri büyür: voldemort acıyla geriliyordur, yerdeki snape elleri üzerinde dikleşirken konuşur

“aptal çocuk.”

harry ona dönerken cevaplar

“sensin aptal! kalk gerizekalı!”

diğer ölüm yiyenler şokla lordlarını izliyorken voldemort elbette bu kadar basit değildir, dikkati dağılan potterın lanetini engellerken harry bu sefer o ışığın karşısında durur, ama antremanlı, tanrı biliyor antremanlı, ayakta durarak ona bakarken voldemortun kırmızı gözleri bir anlığına hayretle ışıldar, harry eliyle sert bir çizgi çekerken konuşur

“formdan düşmüşsün, *voldy*.”

ve genç adam dönerek severusa bakarken o anda parlayan yeşil ışığı görür, bağıırırken lucius atasını geri çekiyordur, severus cansız, yere düşüyordur, draco ise gözlerini kapatıyordur..

aptal çocuk.

---

harrynin bir anlık sarsıntısı onun hatası olmuşken delikanlı bir an sonra voldemortun lanetlerinin çevresini sardığını, ve onu çökerttiğini hissederken birisi ona ayılmasını söylüyordur, kulağına fısıldıyordur, harry'nin artık kimsesi kalmamıştır ki, kim olabilir bu, genç adam kendinden

geçercesine yere yığılırken o ses, aynı ses, tanıdık ses kalkmasını ve savaşmasını emrediyordur, ama harry güçsüz, sestem özür dilerken draco ondan nefret ediyordur..

---

draco eliyle yüzünü siler ve burnunu çekerek kapıdan çekilirken her şey onun üzerine kalmıştır, yine harryi kurtarması gerekiyordu ama bu sefer kendini feda etmesi de yasakken genç adam derin bir nefes alıp bir an sonra gözlerini kapatarak cisimlenir..

---

draco gecenin karanlığının daha keskin olduğu bir yerde tekrar gözlerini açarken derin bir nefes alarak önünde duran yıkık dökük riddle malikanesine bakar.. buraya gelmek adeta bir intihardır onun için, içindeki öz her köşesinde kendi kırıntılarının olduğu topraklarda dracoyu içten yemeye başlamışken genç adam dayanıyordu, aklı zorlanıyor, beden kontrolünü elinde tutmak acı veriyordu ama adımları hızlıdır, düzenlidir, o eve girmeli, voldemortun onları ele geçirdiği yerde duran kutuyu almalı ve sağlam bir akılla dönmelidir.. zordur, çok zordur ama yapmak zorundadır, draco kurtuluşu gördüğü hiçbir anda pes edecek kadar aciz olmamış, kapıyı iterek içeri girer...

“biraz burda kalsın..”

“hala uyuyor mu?”

“lord onu yarın görmek isteyecektir..”

sessizliğin ve karanlığın içinde sesler gelip giderken harry arada sırada bir şeyler duyuyor, ama hala o karanlığı aşamıyor, artık bitmiş, bitirmiş, sırtı onlara dönük, isterlerse öldürmeleri için hazır, zindanının karşısındaki duvara bakıyorken onları reddetmeye devam ediyordur..

“potter..”

harry onun sesini duyduğu anda uykusundan uyanırken yine de kıpırdamaz, gözleri açık, taşa bakıyorken o yine konuşur

“potter bana dön..”

harry yutkunurken sessiz, dönerek ona bakar, draco orda, parmaklıkların arkasında, elinde bir tepsiyle duruyor, konuşur

“yemek yemen gerekiyor.. 4 gün oldu-“

“bunun için mi geldin-“

“çıkartmaya gelirim mi sandın-“

“hayır, vurmaya-“

“daha değil.. önce yemen gerekiyor..”

harry ona bakıyorken bir şey söylemez, tekrar sırtını ona dönerken genç adamın iç çektiğini duyar, gözlerini kapatır..

neden beni öldürmüyorsun?

---

harry kilidin açıldığını duyarken adımlar ona yaklaşıyordu, tepsi yere konulur, harry sessiz, gözleri açık, bekliyorken bir an sonra beline inen bir tekmeyle gözlerini yumar, bir an sonra bir tekme daha gelir, bir tekme daha, bir tekme daha-

genç adam öksürerek elleriyle taşa dayanırken draco onun saçlarını yakalar ve onu çevirirken yüzüne geldiklerinde yüzü kızarmış, kızgın, saçları düşüyor, sorar

“neden yaptın?”

harry sırtı sızlıyor, ağrıyor, ama hala cezalandırılmamış, ona bakarken cevaplar

“bitmesi için..”

draco onun kafasını iterken harry taş duvara çarpar, yüzünü buruştururken draco kalkarak dışarı çıkar ve arkasından çekip kilitler, dönerek dışarı çıkarken harry sessiz, gözlerini kapatır..

“uyan.”

harry gözlerini açıp da onu gördüğünde ‘o vaktin’ geldiğini anlamış, nefesleri hızlanarak dikleşir, ve yerde gerilerken bu dracoyu engellemez, hücrenin kapısı açılırken harry sırtı duvara yapışmış, gözleri kocaman, fısıldar

“öldürmeye mi geldin? sonunda cesaret edebilecek misin?”

draco ona bakarken cevaplar

“seni öldürmekten kolay bir şey yok potter, ve ben kolay şeyleri sevmem..”

“öldürmen için yalvarmamı mı istiyorsun-“

“o zaman gıcığına öldürmem..”

harry derhal susarken draco alayla güler, harry ona bakıyorken sarışın konuşur

“ayağa kalk.”

harry elleriyle arkasındaki duvara tutunarak, bir sürü cruciatustan kurtulmaya çalışan bedeni, voldemort onun tekten etkilenmediğini anlayınca tüm ölüm yiyenlerini bir kerede saldırtmış, ve o genç adamı etkilemişken hala sarsılan kolları, rengi çekilmiş yüzü, kan çanağı olmuş yeşil gözleri ona bakıyorken draco etkilenmiyor, konuşur

“bunu bana neden yaptığını söyle.. neden pes ettiğini.”

“bir sebebim yok çünkü-“

“sebepsizlikten mi pes ettin-“

“aynen öyle-“

“kurtarmaya çalıştığın onca insana ne oldu-“

“o insanlar beni kurtarmaya çalıştı mı hiç?”

draco ona bakarken şaşkıncıdır, fısıldar

“sana ne yaptılar?”

harry artık delirmiş, hafifçe gülerken sorar

“bane ne mi yaptılar? *ne mi yaptılar?* BENİ MAHVETTİLER! daha ne yapacaklar?! sen de mahvettin, sen de ordaydın-“

“beni karıştırma-“

“neden karıştırmıyorum? duymak istemiyor muydun! bu sen değilsin, bu ben değilim-“

“nasıl ben olmadığımı söylersin-“

“BU SEN DEĞİLSİN! BU KARŞIMDA DURAN ADAM BENİM-BENİM-“

draco ona bakıyordur, sessizlik büyürken sarışın konuşur

“bir kelimedenden mi korkuyorsun?”

“bu adam benim sevdiğim adam değil.”

draco ona bakarken harry duvara dayalı, ona bakıyordur..

---

draco derin ve acı veren nefesler alırken etraf leş gibi kokuyordur, genç adam ana salona varana kadar önünden kim bilir kaç tane sıçan geçmiş, tahta kurularının kemirmeleri bile duyulur hale gelmişken draco bir an bunun kendi beyninin ölmesinin sesleri olup olmadığını düşünür, o anda aklını tekrar toplayarak yutkunur ve kilometrelerce koşmuş gibi nefes nefese kırışe tutunur, işte orada, altın sarısı kutu tozlu tahtaların arasında parlarken draconun gücü tükeniyordur, genç adam elini uzatır ama tutamayacağını biliyorken bir adım daha atar, midesi bulanıyordur, bir adım daha, başı çatlama üzere, sendeleyerek bir adım daha, gözleri kararıyordu-

genç adam altın kutuya sadece bir kaç adım kala yere yığılır..

“draco..uyan.. hadi.. uyan.. aç gözlerini..”

draco uzaktan gelen bir ses duyuyor ama göz kapaklarını hareket ettirmekten bile korkuyorken yutkunur, yutkunabildiğine göre vücudunun kontrolü hala elindedir, genç adam yavaşça gözlerini açıp harry karşısında gördüğünde bütün dünyası o anda yıkılır, şu anda bilinçsiz düşmesi kabul edilemezdir...

“bırak beni..git harry..”

“gidemem, sen de biliyorsun..”

draco inleyerek gözlerini kapatırken bir şeyler olup tekrar asıl yerde yatan bedene dönmesi gerekiyordu ama harry bunların hiçbirine aldırmadan genç adamın saçlarını okşuyor, usulca mırıldanıyordu

“istersen vaz geçebilirsin, anlarım..”

draco hızla gözlerini açıp yerinden doğrulmaya çalışır

“hayır..”

harry sakince ona bakıyorken draco yerde elleri ve dizleri üzerinde geriliyordu

“sakın konuşma, sen harry değilsin..”

siyah saçlı genç adam hafifçe gülümser

“tabii ki harryim draco-“

“KES SESİNİ!”

harry kaşlarını çatarken draco zorlukla doğrulup etrafına bakar, kutu hiçbir yerde değildir-

“ne arıyorsun?”

draco cevap vermezken harry tekrar sorar

“ne arıyorsun draco?”

sarışın adam bütün öfkesiyle harrye atılıp boğazından tutarak onu yere yapıştırır ve sıkıdığı dişlerinin arasından tıslar

“sana konuşma dedim..”

harry draconun altında, nefes alamıyor ama sesini çıkarmıyorken aksine sırtıyordu, draconun kanı donarken altındaki adamın boğazını biraz daha sıkar, o sırtış ölene kadar onu bırakamayacağını düşünürken altındaki adamın alnındaki damarlar belirginleşiyor, yüzünün rengi soluyordu, draco dişlerini sıkarak derin nefeslerinin arasında gözleri dolarak kahrolasının boğazını biraz daha sıkar ama bir an sonra ellerini çekerek kendini yere atarken ağlıyordu, bağırır

“DEFOL GİT! RAHAT BIRAK BENİ!”

sarışın adam yerde sarsılırken harry doğrulur, boğazını ovarak yukardan ona bakıyordu, başını hafifçe yana eğerek, draconun gözündeki yaşlar şakaklarına süzülüyorken harry gülümser ve o anda yok olurken draco tekrar gözlerini gerçekliğe açıyordu, derin bir nefes alarak doğrulur, gözleri hala ıslakken genç adam telaşla etrafına bakıyordu, kutu yanında dururken draco bütün gücüyle ona uzanır ve aldığı gibi göğsüne bastırarak yerden kalkar, eve girdiği andaki acının bin katı şimdi onun bacaklarını kilitlemek üzereyken genç adam artık çektiği fiziksel acı için dişlerini sıkarak ağlıyordu, neredeyse sürünerek kapıya ulaşırken dışarı adım attığı anda dizleri üstünde yere düşerek kan kusar, kendi içindeki lanet onu öldürmeye başlamışken draco toprağa parmaklarını geçirir ve acıyla haykırırken altın kutuyu hala göğsüne bastırıyordu...

“beni sevmiyorsun..”

“ah seviyorum..”

“sevmiyorsun, kes şunu-“

“seviyorum, ama seni değil-“
“şizofren olan sensin, ben değil-“

harry hafifçe gülümserken sanki draco esir de, o serbestmiş gibi hissediyordur, kızgınlıkla ona ilerlerken konuşur

“derdin nedir bilmiyorum potter, ama seninle aylardır konuşmuyoruz, sen böyle hasta ve yavru bir köpek gibi-“
“korkuyorsun-“
“elbette korkmuyorum-“
“bu dünyada sevdiğim sadece sen kaldın! ve sen de bu kadar korkunçsun, sen de beni öldürmek istiyorsun, daha ne yapmalıyım?!”

draco susarken harry ona bakarak sorar

“ne yapmalıyım draco? daha nasıl kendimi öldürtebilirim? seni sevdim, ama hala ölemiyorum.. seni sevdim ben, voldemortu sevsem belki daha kolay olurdu..”

draco gözlerini devirirken harry ciddidir, draco bunu anlarken konuşur

“saçmalama-“
“neden? belki sevgi bizi kurtarır-“
“delirdin mi potter?!”
“hep beni istemiyor muydu? alsın bakalım, ne yapaca-“
“öldürecek!”

harry hafifçe gülümserken gülüşü zaten bunu istediğini söylüyordur, draconun kanı donar..

---

ikisi birbirlerine bakıyorlarken bodrumun kapısı açılır, draco sıçrayarak o tarafa dönerken harry geriliyordur, lucius o tarafa ilerlerken konuşur
“draco, her şey yolunda mı?”
draco asasını tutuyor, mırıldanır
“evet baba.. potterla konuşuyorduk..”
ve ona dönerken bakışları kurallara uygun oynamasını söylüyordur, harry itiraz etmezken konuşmaz, lucius parmaklıklara dayanırken konuşur
“lordun bize söylediklerini merak ediyorum aslında.. neden denemiyorsun?”
harry kaşlarını çatarken draco düşüncelidir, mırıldanır
“çok zayıf düştü baba-“
“bu incelemeye fırsat sağlar..”
draco iç çekerek pottera dönerken harry neyle karşılaşacağını bilmiyor, yeşil gözleri onunkileri arıyorken draco ona bakıyordu, harrynin gözlerinde garip bir güveni görürken ona karşı nefreti körüklenir sanki, ve delikanlı asa eliyle değil de, sol eliyle, saf bilinçaltıyla cruciatusu ona attığında harry acıyla geriler..

---

harry yere yığılırken lucius fısıldar
“muhteşem draco.. seninle gurur duyuyorum, nefes bir güç bu..”
draco babasına teşekkür ederken lucius yerde nefes almaya çalışan genç adama bakar, ve sonra oğluna dönerken konuşur
“lordumuzun seni ödüllendireceğine kuşku yok, bu kadar çalışman görmezden gelinmeyecektir..”
“umarım baba..”
lucius başını sallar ve sonra oğluna gelmesini işaret eder, draco hücreden çıkıp kapıyı kitlerken harrye bakar, genç adam zorlukla nefes alıyor, ona bakarken draco dönerek babasıyla birlikte uzaklaşır..

“uyan-uyan potter-**POTTER!**”

harry sarsıntıyla gözlerini açtığında tepesinde duran genç adamı görür, ve öksürerek yan dönerken ne halt istediğini sorar, draco onu dikleştirirken harry onun ellerini iter ve ayağa kalkarken konuşur “yeni bir seans mı? bu sefer tecavüz mü edeceksiniz-“
draco susmasını söylerken onun açık ağzına bir iksiri boşaltır, harry yarı boğularak yarı geri püskürterek sıvıyı içerken draco onun yüzünü siler, ve sonra bir şişeyi daha dayarken harry sorgusuz sualsiz onu da içer, yüzünü buruştururken sarışın mırıldanır
“somurtma, işe yarayacak..”
harry ona bir bakış atarken draco gülümser, ve sonra çantasındaki diğer şişelere bakarken harry afallamıştır, fısıldar
“draco?”
genç adam ona dönerken bakışları efendim diyordur, harry konuşur
“vicdan azabı çekiyorsun..”
draco bakışlarını kaçırarak tekrar çantasına dönerken harry hafifçe gülerek öbür tarafa bakar..

---

harry öksürürken boğazındaki tortuyla kaşlarını çatar ve sola dönüp tükürdüğünde kanı görür, draco arkasında fısıldar
“benim çalıştığım bir lanet.. çok fena kan kusturuyor..”
harry ona dönerken draco özür diler, sonra onun omzundaki kesiği onarmaya devam ederken harry mırıldanır
“bana da öğret..”
draco durarak ona bakar, harry konuşur
“kime lazım olacağını bilemeyiz..”
draco sessizce işine devam ederken harry gözlerini kapatmış, başı duvarda, oturmaya devam eder..

---

draco acıdan bayılmak üzereyken çamurların üzerine yatmış, başını yana çevirir, artık tükürecek gücü bile kalmamış, kan ağzından yerdeki pisliğe sızarken genç adamın kendi benliği bile ona karşı savaşıyor şu an sahip olduğu tek şey parmaklarının altında neredeyse eriyecek olan kutuyken draco başını kaldırarak tekrar nerede olduğunu anlar, omurgasından giren bir acıyla ağzındaki kan bu sefer kendi üzerine saçılırken bu kahrolası laneti kendine öğrettiğine, varlığını yarattığına, kafasından geçirdiğine bile lanetler savururken boştaki elini çamura saplayarak vücudunu yerden kaldırır, cisimlenmesi gerekiyordu, şimdi bunu yaparsa merlin bilir nereye gidecektir ama yine de sertçe yere tükürür ve çamura bulanmış suratından önündeki eve bakan gri gözler keskince parlıyorken draco cisimlenir...

Soundtrack - My Chemical Romance – The Sharpest Lives

*Give me a shot to remember and you can take all the pain away from me
A kiss and I will surrender, the sharpest lives are the deadliest to lead
A light to burn all the empires, so bright the sun is ashamed to rise and be
In love with all of these vampires, so you can leave like the sane abandoned me..*

---

draco kendini tekrar grimauldda bulduğunda mutluluktan o anda haykırarak ağlamak ister ama daha çok içinden gelen korkunç bir lanet onu yere yığarken draco elindeki altın kutunun üzerine düşüp neredeyse kaburgasını kırıyordu, ağzına gelen kanın yarısı yutulup yarısı dudaklarından sızarken genç adam dizlerinin üzerinde merdivenlere ilerler ve duvarlara tutunarak doğrulurken basamaklardan yuvarlanması işten bile değildir ama nasıl olduysa son basamağı da inip karanlık zindana girdiğinde onu gören harry öfkeden gözü dönmüş parmaklıkları sarsıyordu
“GEBERİP GİTMEN GEREKİYORDU KAHROLASI!”
draco onun önüne gelip yüzüne kan tükürürken harry büyük bir tiksintiyle suratını siler, harry elini kaldıracakken draco artık içindeki laneti nereye odaklayacağını biliyor karşısındaki adamı zindanın karşı duvarına tam anlamıyla gömerken harry acıyla haykırarak yere yığılır, draco bütün acısını önündeki adamdan çıkarmaya kararlı, başka bir lanet haykırırken harrynin bütün vücudu kasılır, draco demirleri tutarak bütün acısını harryye haykırırken genç adam ellerini beton zemine vurarak kan kusuyordu, draco ağlayarak yere çökerken biraz daha devam ederse harry geberip gidecektir, draco titreyerek kendini tutarken elindeki kutuya bakar, o anda parmaklıklardan uzanan bir el de

aynı kutuyu kavrarken draco hızla kutuya asılarak arkasını döner ve tırnakları sert altından geçecek gibi olurken sertçe elini çekip harryi parmaklıklara çarpar, yeşil gözleri korkunç bir şekilde parlayan harry kutuyu kesinlikle bırakmazken draco onun gözlerinin içine bakarak büyüü okumaya başlar, harry dehşetle onun söylediği kelimelerin ruhuna kazınmasını hissederken kutuyu bırakmak ister ama ellerini geri çekemiyorken draco pislik bir sırtıyla mırıldanmaya devam ediyordu, harry bir anda yüzüne oturan bir korkuyla onu izlerken draco onun geri geldiğini bile farketmemiş, acı çekiyordu ama umrunda değildir, elleri kutuyla birleşmiş gibi bir uyuşukluk hissederken öne eğilir, kutu da onların ellerinin ortasında yerde dururken kapağın altından yeşil bir duman sızıyordu, harry sessiz, draco konuşmaya devam ederken bir anda sesi kesilerek yere yığılır-
“DRACO!”

harry yerde titreyen adama bakarken kutuyu sıkarak büyüye devam eder, yeşilin rengi koyulaşır dumar kalınlaşıyorken draco acıyla iki büklüm oluyor, harry kafasına bıçak saplanmış gibi bir acıyla haykırıırken büyüü artık bağırarak söylüyordu, kutunun kapağı altından ayrılarak demir parmaklıklara çarpar ve yeşil dumanın arasından keskin bir yeşil ışık taş duvarı delip yükselirken harry acıyla haykırır, draconun bedeni ölü gibi yere yığılırken bir anda ışık söner, yeşil bulut zindanları kaplarken harry kutudan ayrılıp acıdan bilinçsiz kalan bedeni taş zeminde sürüklenir...

---

bir sonraki gün, *sonraki gün*, sonraki gün..

harry neden hala öldürülmediğini bilmiyorken artık sistemi kavramıştır, ama yine de karşı koymuyorken draco her gün onunla kavga ediyordu, her kavga daha korkunç geçiyordu, ama harry uğrunda savaşacağı bir şey yoksa savaşmayı reddediyordu, bu gün ise çok daha korkunç geçmiş, ama harry artık daha sağlam, göstermese de bu sefer çok etkilenmemişken draconun bunu fark etmediğinden emin, açılan kapıyı duyarken gözlerini açar, gerçekten draco oraya geliyorken harry mırıldanır

“her gün buraya gelmeden nasıl şüphe etmiyorlar?”

draco kilidi açarken cevaplar

“her akşam seninle zorla yattığımı söyledim, çok hoşlarına gitti..”

harry ona bakakalırken draco kapıyı açarak gülümser..

“nasıl?”

draco onun neyi sorduğunu biliyor, genç adamın boynunda, nerdeyse damarını kesecek bir yarayı onarıırken cevaplar

“7 senedir biriken nefret, sonrasında kızgınlık, ve şimdi senden daha güçlü oluşum-“

“çok..” draco hafifçe gülümserken bakışları onun boynunda, mırıldanır

“esir-sahip olarak..”

harry ohlarken draco onun başının öbür tarafına bakar, harry onu izliyorken konuşur

“hiç yapmak istedin mi?”

draconun bakışları ona dönerken ikisi de susuyorlardır, sarışın mırıldanır

“hayır.”

ve işine devam ederken harry onun yalan söylediğini biliyordur..

“hiç mi beni özlemiyorsun?”

“çocuktuk harry-“

“birbirini fazla isteyen çocuklardık draco-“

“dediğim gibi, nefre-“

“bunu yiyeceğimi mi sanıyorsun?”

draco ayağa kalkarken ona bakar ve

“yemek zorundasın.. ben o defteri kapattım-“

“o yüzden bilmem kaç ay önce ki kaç ay olduğunu bildiğinden eminim benim iyiliğimi düşünüyordun!
o yüzden beni koruyordun, nasihatla-“

“potter, söylediklerine dikkat et-“

“niye, yine mi doğruya bastım?”

draco bunu tartışmak istemediğini belirtirken kapıya ilerler, harry arkasında ayağa kalkmış, konuşur

“bana savaşacak bir şey vermek zor mu?”

draco parmaklıkların dışında, yan dönerek ona bakarken harry ordadır, kaçmaya çalışmamıştır, geceler boyunca kapı hep açık olmasına rağmen hiç denememiştir, genç adamın asasına hiç uzanmamıştır, draco önüne dönerek uzaktaki hücre kapısına bakar, sonra harrye bakar, ve sonra iç çekerek kapıya ilerlerken harry arkasından gözlerini kapatır, draco kapıya gitmiş, kilitlerken harry bunu duyduğunda gözlerini açarak ona bakar, genç adam sırtı ona dönük, elleri kapıda duruyorken sonra döner ve zindana ilerlerken harry kalbi deli gibi atıyor, ona bakar..

Soundtrack - My Chemical Romance – The Sharpest Lives

*Give me a shot to remember and you can take all the pain away from me
A kiss and I will surrender, the sharpest lives are the deadliest to lead
A light to burn all the empires, so bright the sun is ashamed to rise and be
In love with all of these vampires, so you can leave like the sane abandoned me..*

---

draco o tarafa yürürken konuşur

“benden ne istiyorsun potter?”

“bir şey.. sadece bir şeyler..”

“neler?”

harry hücreye girmiş, ona ilerleyen adama bakarken geriliyor, cevaplar

“bilmiyorum, bir şeyler.. tek atış gibi, hatırlayacağım bir şey..”

“hatırlayacağın çok şey var, arkadaşların, ailen-“

“hiç biri çevremde değil-“

“ben de çevremde değilim-“

“ama olabilirsiniz-“

“olamam harry-“

“çevremdesin draco!”

draco derin bir nefes alırken konuşur

“sana yardım edemem-“

“yardım istemiyorum! bunu ben de başarırım, yaparım-“

“yapmak istemiyorsun-“

“bunu bana vermeni istiyorum işte! voldemortu öldürmek hayatımın amacıydı, ama neden draco?! neden?? başka insanlar artık umrumda değil! ben hiç birini kurtaramam, her gün onlarcası ölüyor! sadece bir kişi onları öldürse, o zaman durdurmaya çalışırdım, ama yüzlercesiniz draco, nasıl yetişebilirim?!”

draco ona bakıyorken harry artık umrunda değil, konuşur

“bencil olmak istiyorum artık, bu iş benim işim.. benim hayatım tehlikede, en keskin hayat benimkisi draco, ve virajlarım o kadar çok ki.. beni döndürmek çok kolay, sadece teslim olmam gerek..”

draco bakışlarıyla yapmamasını söylüyorken harry fısıldar

“kaybettiğim aklımı birinin bana geri vermesi gerek.”

draco sessizce gözlerini kapatırken harry ona bakıyordu, konuşur
“sana ihtiyacım var, güce ihtiyacım var, hatırlayacak bir şeylerim olmalı, savaşacağım şeyler, ve sadece bir öpücük draco, sonra tamamen senin olacağım, ister kır, ister birleştir, istersen beni onların üzerine sal..”

draco gözlerini açarak ona bakarken harry konuşur

“gücüm hala bende.. ama ölmek üzere.”

“biri anlarsa mahvoluruz-“

“hepsine beni taciz ettiğini söylüyorsun, istersen karşı koyarım-“

draco gülerken harrynin yeşil gözleri delirmiş gibi parlıyordu, aralarındaki iki adım iki kilometre gibidir, ikisi de elektriğe karşı koymaya çalışırken harry fısıldar

“drac-“ ama genç adamı artık bu taşıırken harry bir an sonra kendini taş duvara yapışmış bulur, lanetlerle kaplı sırtı ona hakaretler yağdırırken harry umursamaz bile, ve onu yakalamış, üzerindeki kumaşlarına asılırken draco onu eziyor, dudakları birbiriyle savaşıyor harry inleyerek onun omuzlarını, sırtını, göğsünü tutuyor, parmakları deli gibi kumaşlara takılıyor harry o kadar güçlüleşmiştir ki, o kadar setleşmiştir ki, o kadar büyümüştür ki harry bir an ağlayacakken draco onun dudaklarını hızla ısırırken harry bağırarak düşünmemesi gerektiğini hatırlar, ve onu başından tutarak sabitlerken draco onun başını duvara daha da bastırıyordu, belki de gerçekten tecavüz ediyordu, ama umrunda bile değildir, o kadar uzun zaman olmuştur ki, bu ince çelimsiz adam o kadar büyümüştür ki, draco onu üzerindeki hırpalanmış kazaktan tutarak çeker ve diğer duvara çarparken şimdi harrynin yüzüne ışık vuruyor, draco neyle yattığını görebiliyordu elini aşağı daldırır, ve onun sertliğini yakalarken harry inleyerek başını geriye yaslar, boynu açılırken draco onun genzini hafifçe ısırır, harrynin parmakları onun kollarında güçsüzleşirken genç adam hiçbir tacizin bu kadar güzel olamayacağını düşünüyordu..

---

harry titreyen parmaklarla onun pantolonunu açarken draco onun bol kotunun düğmesini açıp elini daldırmıştır çoktan, harry bu sefer başını onun omzuna dayarken draco mırıldanır

“gururumu okşuyorsun-“ harry hafifçe gülerken draco da sırtır ve onun pantolonunu iter, sonra genç adamı çevirirken harry duvarla yüz yüze geldiğinde serinlik alev alev yanan yüzüne iyi gelir, draco geri çekilerek alçalırken potterın pantolonundan kurtulmasını sağlar, o arada genç adamın belini sertçe ısırırken harry kendini duvara itiyordu, gözleri kapalı, inerken draco sırtarak kalkar, ve harrynin bacağını ayağıyla iterken kendini ona dayadığında inlememek için kendini zor tutarken mırıldanır

“belki de gerçekten saldırmalıyım, itiraz edecek gibi durmuyorsun..”

cevap olarak harry elini geri uzatır ve onu kavrarken draco yüzünü ona göstermediği için memnun olur, çünkü gözleri kapanırken alnını onun omuzlarının ortasına dayar, ve nefesini bırakırken harry titriyordu..

---

harry elleri duvarda, gözleri kapalı, başını duvara dayarken biraz geriler ve o anda draco kendini ona iterken harry dudaklarını ısırarak aşağı bakar: draco onu sarmış, eli onun önüne gelirken harry onun elinin onu kavradığını gördüğü an boşalmamak için kendini zor tutarken draco onun omzunu ısırıyordu, kendini tekrar iterken harry başını kaldırarak biraz dikleşir, ve ona dayanırken elleri duvardaki çıkıntılara tutunmaya çalışıyordu, draco ısırıklarını onun boynuna götürürken harry inleyerek kendini ona iter, draconun diğer eli onun karın kaslarında geziyor yukarı çıkarak genç adamın göğsüne bastırıp onu kendine dayar, ve harry başını öbür tarafa çevirirken hırıldar, draco onun boynuna fısıldar

“umudun var mı artık potter-“

“harry-“

“potter-“

“harry..”

draco onun omzuna dişlerini geçirirken eliyle onu sıkar, ve kendini ona iter, harry duvara ezilirken hafifçe sırttır, draco fısıldar
“umudun var mı artık? umudun arkadan alınmak mı?”
harry hafifçe gülerken draco ısırıldığı yeri öpüyordur, mırıldanır
“bir delilik yapma harry..”
harrynin gözleri bunu duyunca açılırken genç adam başını ona çevirir, draco da sağından ona bakıyorken konuşur
“bunu hak etmeyecek kadar sana oynadım.. anladın mı beni?”
harry ona bakıyorken fısıldar
“bu da oyununun bir parçası mı?”
“hayır..” harry gülümseyerek başını ona dayarken gözlerini kapatır, ve fısıldar
“o zaman başaracağım..”
draco güzel derken kendini ona son bir kez iter, ve onu öyle bir sıkar ki harry feryat ederek duvara boşalırken draco ona acımıyordur, kendini ve onu duvara itmeye devam ediyorken genç adam farkında değildir, ama draco da ne için savaştığını tekrar hatırlıyordur, ve ikisi de tükenirken nefesleri, kokuları, ruhları bütün zindana yayılmış, dönerek yere çökerlerken harry gözleri kapalı, başını duvara dayar, draco dönerek onun üzerine geçer ve genç adamın dudaklarını yakalarken harry de ona karşılık verir, draco onu yüzünden tutmuş, tüm derinliğiyle öperken bir an sonra ayrılır ve ayağa kalkıp zindandan çıkarken çoktan giyinmiş, ilerleyerek kilidi kaldırır ve dışarı çıkarken harry onun gözlerinin dolduğunu görmez..

---

ertesi günkü işkence seansında umulmayan bir şey olur, ve 2 haftadır acı çeken, ses çıkartmayan genç adam bugün canavar gibi karşı koyarken draco maskesinin altında gülümsüyordur, kimse görmez..

“genç malfoy..”

draco durarak karanlık lorda dönerken diğer herkes dışarı çıkar, voldemort ayakta, sakin, büyük salonda dolaşıyorken mırıldanır
“potter üzerindeki gücünü keşfettim.. o çocuğu etkiliyorsun..”
draco bir an panikle yutkunurken lord devam eder
“benim dışımda, bir tek senin lanetlerin onun canını yakıyor..”
draco rahatlarak cevaplar
“beni o kadar iyi eğittiniz ki efendim..”
lord hıhımlarken düşüncelidir, mırıldanır
“daha çok eğitilmelisin.. beni geçemeyecek kadar kötü, ama ona zarar verebilecek kadar iyi..”
draco ona bakıyorken lord devam eder
“potter elimizin altındayken, çalışacaksın genç malfoy.. her gece onunla yattıktan sonra ona işkence edebilirsin..”
draco başını eğerek anladığını belirtirken voldemort onu izliyor, konuşur
“potterin tepkileri beni şaşırtıyor.. bir ölüm laneti savurmak için erken, içindeki bütün gücü söküp almam gerekiyor, ancak öyle tekrar lanetimi ona savurabilirim, ya da başka bir yol bulmam gerekiyor..”
draco ona bakıyorken sonunda lordun sırlarına nail olduğuna inanamıyordur, voldemort bunu hissetmiş, konuşur
“artık seninle arkadaş olacağız genç malfoy.. o çocuk, potter, bu sefer de elimden kaçarsa, işte o zaman panik olmamız gerekiyor.. ama artık elimde sen varsın, onun gücüne dair her şeyi öğrenmeni istiyorum..”
draco elbette derken azad edilir, genç adam sessiz, dışarı çıkar..

“saçmalıyorsun..”

“saçmalamıyorum.. ona götüreceğim bir şeyler ver bana-“

“draco sen delirdin mi?! ellerimle nasıl kendimi yok edecek şeyleri vereyim-“

“benim ölmemi istemiyorsan vereceksin gerizekalı!”

harry ona bakarken iç çeker, draco konuşur

“zaman kazanmamız lazım.. seni burdan çıkartacağım.. ama bana zaman kazandırmalısın harry.. küçük de olsa bir şeyler almalıyım senden.. öğrenmeliyim.. yapabilirsem çalmalıyım..”

harry tiksintiyle ona bakarken mırıldanır
“hep gücümün peşindeydin..” draco gülümserken fısıldar
“artık değilim.. ama *var olmam* için *almam* gerekiyor..”
harry iç çekerek başını sallarken draco da başını sallar..

---

harry o akşam içeri giren adamın yüzünden işlerin iyi gittiğini anlarken konuşur
“beni burdan çıkartmalısın! yeter artık, kaç gün oldu!”
draco ah sanmıyorum derken harrynin kanı donuyordur, fısıldar
“draco!” draco ona bakıyorken kapıyı açar, ve ona bakarak konuşur
“ne var? *crucio*.”
harry acıyla gerilerken şokla ona bakıyordur, draconun mavi gri gözleri sertleşmiştir, harry dişlerini sıkarak gücünü toplamaya çalışırken duvara çarpar, ne zaman gerilemiştir, draco onu izliyorken bir an sonra gevşeyerek elini indirir, ve parmaklıklara dayanırken harry nefes nefese, ona bakıyordur, sorar
“derdin nedir senin?!”
draco ona bakarken yutkunuyor, konuşur
“yeter artık, gitmen lazım.”
ve onu kolundan yakaladığı gibi acısına aldırmadan yürütürken harry şaşkın, ilerler..

“burda kal-“
“dra-“
“sus harry! dur!”

ve draco bir kapıyı açıp içeri girerken harry koridorun ortasında kalmış, şokla dururken o sırada lucius merdivenleri çıkar, harry gözleri büyüyerek kendini duvara yapıştırmışken lucius onun önünden geçer, ve ilerde bir odaya girer, harry gözleri kapalı, dracodan nefret ettiğini içinden haykırırken draco dışarı çıkar, harry ona bakarak fısıldar
“gizlediğini söylesene, gerizekalı!”
draco onu önüne katarken eline bir şey tutuşturur, harry esasını görürken gözleri büyüyerek ona döner
“*draco seni öldürür-*“
“anlama-“
“draco-“ draco onu bir koridora iterken harry geriler, draco onu duvara yapıştırmış, tıslar
“anlayacak kadar zeki olsaydı bunları da anlardı. şimdi kapa çeneni, ve cisimlen.”
harry ona bakarken hızlı nefeslerden göğsü inip kalkıyordur, draco ona bakıyorken harry uzanarak onu yakalar ve kendine çekerken draco onun dudaklarına küfreder, harry aldırmadan onu öperken draco onu duvara bastırır, ve o da onu öperken bir an sonra ayrılır, harry ona bakar, ve cisimlenirken draco başını duvara dayayarak bir daha onu ne zaman göreceğini bilmiyor, derin bir nefes alarak kendine şahit yaratmaya gider..

---

harry bir kabustan uyanır gibi yerinden fırlarken nefes nefesedir, nerededir? zindan..
genç adam kapıları açmak için arkasını dönüp karanlık koridorda yerde yığılmış dracoyu gördüğünde demir kapılara asılır
“DRACO! UYAN! DRACO.. MALFOY!!! LANET OLSUN AÇ GÖZLERİNİ!”
harry gözleri dolmuş, onun büyüüne aldırmayan parmaklıkları sarsarken demir kapı onunla dalga geçercesine hala yerinde duruyor, harry aklının başında olmasına lanet edip sarsılarak ağlamaya başlar...

Soundtrack - Evanescence - Missing

*Even though I'm the sacrifice you won't try for me not now
Though I'd die to know you love me, I'm all alone
isn't someone missing me?*

---

*And if I bleed, I'll bleed knowing you don't care..
and if I sleep just to dream of you, I'll wake without you there..
Isn't something missing?*

---

günler gibi geçen saatlerden sonra her şey hala aynıdır, harry başını arkasındaki demir parmaklıklara monoton bir ritimle vururken kafatasının aşınacak olmasına aldırmıyordur, genç adam bazen durup sessizliği dinliyor belki, *belki* draconun nefes alışını duymayı umuyorken sessizlik kulaklarına fazla geldiğinde başını tekrar parmaklıklara vurmaya devam ediyordur, sessizlik aklını yorarken taş duvarlar midesini bulandırıyor, gözlerini kapatır..

---

harry parmaklıkların sesi ve kendi karanlığıyla orada daha ne kadar oturduğunu bilmiyorken yine dracoyu dinlemek için durur ve o anda, o kısa anda hızlı bir nefes duyarken gözlerini açar, bir hızlı nefes daha, harry arkasını dönüp draconun titrediğini görünce parmaklıklara tutunup saatlerdir çıkmayan çatallanmış sesiyle mırıldanır
“draco?”

draco sertçe öksürerek sarsılırken harry demirlere öyle sert yaslanıyordu ki içinden geçmeyi umarken draco taş zeminde sırtını döner, ciğerleri sökülürcesine öksürmeye devam ediyorken gözleri kocamandır, yanına dönerek biraz olsun nefes almaya çalışırken parmaklıkların arasından ona bakan harryi gördüğünde kuru bir nefes alır ve tekrar öksürmeye başlarken burnunun ucunda duran altın kutuyu görür...

---

harry olduğu yerde eğilmiş, yere yatmış, dracoyla göz göze gelmeye çalışırken korkuyla soruyordu
“draco? sen misin? lütfen..”

sarışın adam ağzından kuru nefesler alırken ciğerleri hırıldıyordu, hala harrye bakmamış, altın kutuya gözlerini dikmişken elini uzatır, kapağı koridorda bir köşede duran kutu bomboş, öylece dururken draco onu kendine çeker ve göğsüne saklarken harry gözleri dolarak parmaklıkların arasından elini dracoya uzatır ve başını koluna dayarken bir an sonra elinin üzerinde onun elini hissettiğinde avucunu çevirerek ona dokunuyor, sıkıyor, bırakmıyorken bu sefer ikisi de uyanık ve nefes alıyordur ama sessizlik hala taş duvarlardan yayılarak harryi boğuyordu...

“çıkamıyorum..”

harry yattığı yerden konuşurken elleri hala kenetlidir, draco konuşmamış, hırıldayarak nefes almaya devam ediyorken harry başını kaldırır, yeşil gözler bir an boşluğa bakan dracoyu görünce hemen sonra grilerle birleştiğinde draco çok yavaşça gözlerini kırpar, demir kapıdaki kilidin çözüldüğü duyulurken harry gözlerini kapatarak başını tekrar koluna dayar...

---

2 hafta sonra..

“bunun eritilmesini istiyorum..”

üzeri is lekeleriyle dolu ve alnından ter akan demirci harrynin elindeki altın kapaklı kutuyu alır
“kuyumcuya götü-“

“bir daha kullanmayacağım.. eritilip yok edilmesi gerekiyor-“

“neden?”

harry sinirlenmeye başlamış, demirciye ölümcül bir bakış atarak konuşur

“her erittiğin demirin bir nedeni mi var?”

“bu kutu kaç para bili-“

“sana o kutunun değeri kadar para veririm, sadece erit..”

demircinin gözleri parlarken yine de sorar

“deli misin?”

harry siyah paltonun iç cebinden çıkardığı çek defterini açar, demircinin hayatında görmediği kadar sıfırlı bir sayıyı miktar bölümüne yazıp altına da imzasını atar ve ona uzatır

“adını bilmiyorum, sen yazarsın..”

demirci büyümüş gözlerle çeki alır ve yutkunarak harrye bakar, çeki lekeli tulumun cebine koyup yanındaki büyük fırının kapağını açar ve elindeki kutuyu saniye atlamadan içine atarken harry derin

bir nefes bırakır, demirci cebinden çıkardığı çeke bakıp hala inanmaya çalışırken harry arkasını dönerek dükkanın çıkış kapısına ilerler...

---

londranın en seçkin bölgesinde, parası çok ama hayatı beş para etmeyen insanların yaşadığı zengin taş binalardan birinin en üst katındaki dairenin kapısı açılıp, az önce bu binanın ederi kadar bir parayı basit bir demirciye vermiş bir adam içeri girerek dört bir yanı camlarla çevrilmiş salona ilerler, büyük odanın ucunda, sarışın bir adam, eli çenesinde, iki haftadır tek bir kelime bile konuşmamış, kendi sesini bile unutmuşken parlak gri gözleriyle yoldan geçen normal insanları izliyordur, omzunda az önce içeri giren harrynin elini hissettiğinde elini çenesinden indirir, gri gözleri hala dışarıyı izlemeye devam ediyorken harrynin sesini duyar
“bitti draco..”

sarışın adam yutkunarak elini omzundaki elin üzerine kapatırken yine bir şey söylemez ve sonsuza kadar sürecekmış gibi görünen sessizliği harrynin her gün canını acıtırken siyah saçlı adam daha fazlasını bekleyemiyordur, alnını draconun başına dayayarak onun nefes alışını dinler...

SON.

Bittim. Bu hikaye bitti ama ben de *bittim*. Aynen Draco gibi kelimelerim tükendi resmen.. Bir daha uzun bir süre bu kadar karanlık bir şey yazacağımı düşünmüyorum ama buna *bayıldım*. Dilşime, muhteşem bff'ime inanılmaz güzel bir geçmiş yazdığı için çok çok teşekkür ediyor, My Chemical Romance'in solistine bol nefesler, bütün üyelerine uzun ömürler diliyor ve bu muhteşem hikayeye en son noktayı koyuyorum.